

Âw2ýW¼ wyWĐ

دەرچوون له سنه - ديمه نى زهوى - چادره كانى
 كولانه - سياسه تمه دارانى مه زنى كورد -
 پروبارى (قىزىل ئوزون) - ههواره كان -
 سه رنجه كانى لادىپيهك - په وشتى نائاسايى
 جاف - پىگايه كى كوور - شيرينى و
 سارده مه نى له ههنگوين و كه ره - گه يشتنه
 گوندى (ميك) - رىچ خانم ده برى بو
 گوندىكى تر - پووره ههنگ - گه يشتنه وهى
 رىچ خانم پيمان - ديارى ميوه لاي
 (والى) يه وه - گه يشتنه (بانه) - كورپه كهى
 والى - ميوه تازى پىگه يشتوو -.

٣٠ ی ئاب

به یانی زوو له خه و ههستم، گیانم تیکچووو، به لام هه سووربووم له سه سه فەر. کاتیکیش گه یستمه دهره و ه کۆشکه که، تووشی میرزا فەرجهو لای بووم، به په له بۆ لام دههات، توند دهستی گویشیم و سوپاسی کردم که به تنگ تکاکه یانه و بووم و وام کردوو ئیتر به ته وای دلیابن و تا دهره و ه شار به پیتی کردم، به لام عه بدو لای به گی کوری عینایه تو لای به گ، بۆ باره گاکه وای یاوه ربی ده کردم، که وای خۆی به تایبه تی بۆ ئه و کاره ی ناردبوو، له پێشدا به دهره و ه قه لاکه دا تپه پین و پاشان به دهره و ه وارشى شاره که دا، که وارش که ی (به سه ره) ی بیر ده خستمه و ه، چونکه ئه ویش هه ره له قور دروستکرا بوو. له ویدا بۆم دهرکه و ت که شار، جگه له وارش قایمه که ی قه لاکه، هه ره یه ک وارشى هه یه و له وه به دو او ده و رو به ریکى به رفراوان ده ست پێده کات.

له شه ش چاره کیک که مدا به ته وای شارمان جیه یشت. عه بدو لای به گ راست و دروست هۆی خه م باربوونی دوینى شه و یانی بۆ باس کردم و وتی تۆ هه ره تنیا شتیکی که م دهراره ی شته تایبه تییه کانی (والی) و گومان و رقی ده زانیت، چونکه ئه گه ره بیستبای تۆ، وازت له سه ر دانه که ی هینا وه، ئه و به مجۆره ی لیک ده دایه وه:

(منیش وه ک دراوسێکانم چهند جارێک بپه و ده ئه م کابرایه م بانگه یشتن کردوو، که چی ئه و به پیتی خۆی و به ته وای ئاره زووی خۆی، ریتی گرتۆته به ره و رهنکه هه ندێ کاروباریشی ببوایه، که ده یو بست پیمی بلێ و پیاوه کانیشم له (سه نه) ئه مه ده زانن، به لام هه ره به ئه نه سه ست بپزاریان کردوو و نه دیدیوم. له به ره ئه وه چاکه ی منیا ن ناویت، یا ن رهنکه پیلانگێرش بن له دژم).

پاشان کو ره لا وه که وتی: (ئیتتر خۆت لیکى به دهره وه و بزانه ئه م بیرکردنه وانه چ ئاکامیکى تاریکی به سه ره ده هیناین). عه بدو لای به گ پیتی وتم زستانی (سه نه)، له هی سلیمانی ساردتره و هاوینه که یشی فێنکتره.

هه رکه له شاریش دهرچوین رینگاکه ورده ورده ده بووه به ره و ژوورکه و به درێژایی سه فەرکه مان هه ره و بوو، زه وى جوان ده بینرا و کشتوکالیش تیایدا مام ناوه ندی بوو، لووتکه ی کپوه کانیش هه لوه ربو شه قار شه قاربوون، هه ندیکیان ئه و نه ده زۆر شه قار ببوون، وه ک شوین ئاسه واریان ده نواند، بۆیه ته له به رد و گله سپیمان له م دیو و ئه و دیوی شاخه کانه وه ده بینى. به شیکى زۆرى ئه م شه قاربووانه ش له وه ده چوون ئاسنیا ن زۆر تیدا بێ، رهنگی هه ندیکیشیان مه یله و سه وزبوون.

ماوه یه ک به شیوێکدا رۆیشتین و له نزیک هه شتدا لای چه پمانه وه گوندی (ساری قامیش) ی (*) گه و ره و ره زه کانیمان بینى، پاش ئه وه به بانه کانی (ئه لای خودا) دا هه لگه راین، که هه لگه رانیکی زۆر کوور نه بوو. له نو و چل و پینج ده قیقه دا گه یشتینه ته پله سه ره که ی. ئه م شاخانه ش به ریزه شاخه کانی (بازرخانی) یه وه ده لکیتته وه و درێژ ده بیته وه و به تروپکه به رزه که یه وه، له هه موو زنجیره هاوته ربه کانی لای چه پمان دوور ده که ویتته وه. شاخیش له پشتمانه وه و به لای خۆره لانی باشووری خۆره لاته وه هه بوون. له باشووری خۆره لاتیشمانه وه، له دوور ده ده شته کانی (بان لیلاق) (**)

ده کشان، که له پشتیه وه لووتکه ی شاخی به رزمان لێ ده رکه وتن، له هه موو لایه کیشمانه وه لووتکه ی شه قار شه قارمان لێ دیاربوون. وه رسو وانه وه مان به ده وری کپوه که دا ماوه یه کی خایاند.

له ده و بیست ده قیقه دا نشیو ببووینه وه و زۆر لێژ نه بوو. ئه م کپوه ش پروی کردبوو باکووری خۆره لات. له ده و رو به ری یازده و نیو دا گه یشتینه گوندی (بابینچۆ) ی گه و ره و پیس، که له دامینی نشیویه که دا، له دۆلێکدا بوو، ده که وته سه ره ناوچه ی (حه سه ن ئاوا). لێره دا به رینگاکه ی (ته وریز) گه یشتین. سه متی رۆیشتنه که شمان به گشتی رووه و باکوور بوو، خیرایی ریکردنیشمان زۆر زۆر باش بوو، جگه له سه عات و نیوێک نه بێ، که به سه ره تووله رپیه کی به رده لانی سه خته وه تووشی ده رده سه ری بووین، تا رینگاکه مان کرده وه، که رینگایه ک بوو به رده کانی وردبوون و به ده وری لاپالێکی کپوه لێژه کانه وه بوو. هاو سه ره که م هه ره به ربه یان به سواری ئه سپه که ی، شاری جیه یشتبوو، ته نیا سه عاتیکیش له پێشمانه وه بوو، ئه و رینگایه کی گرتبووه به ره، له وه ی ئیمه پێچا و پێچتر بوو. ئه وه ی له قو نایه ئه مپروماندا به ربوو مان، چوار فرسه خ بوو.

٣١ ی ئاب

له سه عات پینج و چل ده قیقه دا سواری ئه سپه کافان بووینه وه. پاش ئه وه ش ماوه یه ک به شیوێکدا ریمان کرد و چووینه پێشتره وه، زه وى جوانتر خۆی ده نواند و لووتکه ی کپوه کانیش چاکتر دیار ده بوون. به دهم رپوه هه ندێ ته له به رد و گله سپی و که مه یکیش نتراتی پۆتاس، یا ن خۆی باروودمان بینى، به لام دهراره ی به پیتی و بێ پیتی

(*) ئیستا پیتی ده لێن: سه راو قامیش، یا ن: سا روو قامیش - م.

(**) بان لیلاخ - یشی پێده لێن - م.

خاکه‌که‌ی، نه‌مانده‌توانی هیچ برپاریکی له‌سەر بدهین، کشتوکالیشی تیا کهم بوو. له سه‌ره‌تای پیکردماندا کانیاویتیکی زۆرمان دی. (بان لی‌لاق)، که ده‌که‌وته لای خۆره‌ه‌لاتمانه‌وه، به‌شیک بوو له (سنه) و دیمه‌نیشی له ده‌شتیک ده‌چوو، ریزه شاخیک بیهریت، له وه‌رزی هاوینیشدا له ناوچه زۆرسارده‌کان بوو. رینگاکه‌مان هه‌رده و هه‌له‌ت و سه‌متی رۆیشتنه‌که‌شمان زۆر ڤووه و باکوور بوو، هه‌واکه‌شی سازگاربوو، هه‌وا‌ی مانگی کانوونی یه‌که‌می به‌غدا‌ی ده‌هینا‌یه‌وه یادم.

له نو‌دا لای چه‌پمانه‌وه به‌لای گردیکی تووره‌که‌پژێ ته‌ختدا تپه‌پر بووین، نادر شاه - له‌کاتی جه‌نگ کردنیدا له‌گه‌ل (توبال عوسمان)‌ی پاشای به‌غدادا، دروستی کردووه و چادهره‌که‌ی له‌سەر هه‌ل‌داوه و له‌بەر سازگاری هه‌واکه‌ی، ماوه‌ی چل ڤۆژ ماوه‌ته‌وه. له نو و چل ده‌قیقه‌دا گه‌یشتینه لای ره‌شماله‌کانی گوندی (کولانه) له هه‌واری هاوینه‌ی‌اندا، وه‌ک چۆن گوندنشینه‌کانی (به‌روده) ده‌چنه هه‌وار. ره‌شماله‌کان له نزیک رینگاکه هه‌ل‌درا‌بوون و له گردی (تاوشان ته‌په)‌شه‌وه^(*) زۆر دوور نه‌بوون. بۆیه به‌م ناوه‌شه‌وه نا‌ونراوه، چونکه ڤۆژانی زستان، که‌رویشکی زۆر تیا ده‌بینرێ. ئێرانییه‌کانیش وه‌ک تورکه‌کان، بۆ ڤاوه که‌رویشک، هه‌لو به‌کار نه‌هێن، به‌لکو تانجی به‌کار‌دین بۆ ڤاوکردنی.

چادریکی دوو ته‌ستونده‌گیمان بینی، والی بۆ ئیمه‌ی هه‌ل‌دا‌بوو، فه‌رشیکی جوانی ده‌ستکاری (سنه) و هه‌ندێ (ل‌باد)‌یش به‌ ده‌وریا ڤا‌خرا‌بوون، به‌لام ئه‌و چادهری له‌گه‌ل خۆم هه‌لم گرتبوو، عومه‌رئاغا بۆ خۆی هه‌ل‌دا، عه‌بدو‌ل‌لا به‌گیش چادری تاییه‌تی خۆی پێبوو.

کورد، وه‌ک ئینگلیز وان، زۆر سه‌رقا‌لی سیاسه‌تن، که‌چی به‌دریژی رێی ته‌م‌پۆ، عومه‌رئاغا و عه‌بدو‌ل‌لا به‌گ پێکه‌وه گه‌فتو‌گۆیان ده‌رباره‌ی سیاسه‌ت نه‌کرد.

له‌به‌رئه‌وه‌ی گوندی (کورانه) ده‌که‌وته سه‌رسنووری نیوان ناوچه‌ی (حه‌سه‌ن ئاوا و قه‌ره‌تورئاوا)، بۆیه هه‌میشه له‌ده‌ست سه‌رداریکه‌وه ده‌که‌وته ده‌ست سه‌رداریکی تر و زۆرت‌ریش ده‌که‌وته ده‌ست ئه‌و فه‌رمان‌ڤه‌وا‌یه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی زۆرت‌ره تیا‌یدا.

به‌لای زۆره‌وه له‌وه ده‌چێ بۆ گه‌یشتن به (والی)، پتوبست بکات هه‌ر سه‌ر له (بان‌ه) بده‌ین. که‌شیش پتشت ته‌مه‌ی پت نه‌وتم، نه‌ک له‌بەر دووری رینگاکه په‌شیمان بېمه‌وه و نه‌چم. رینگاکه‌ی (بان‌ه) هه‌رماوه‌ی یه‌ک دوو ڤۆژ رێکردن له رینگاکه‌مان لاده‌دا و چوونیشم بۆ ئه‌وێ ده‌رفه‌تی دیتنی به‌شیکی تازه‌ی کوردستانم بۆ ده‌ره‌خسینتی. له ده‌ستدانی سه‌ردان کردنیشی ده‌بووه جێی داخ، له‌به‌رئه‌وه‌ی سه‌ردانی ئه‌شکه‌وته‌کانی (که‌ره‌فتو)‌ش، یه‌ک دوو

(*) ئیستا (دووشان ته‌په‌ی) پێده‌لێن؛ که ده‌بێ له بنه‌ره‌تا: (دووشان ته‌په‌)، واته: (گردی که‌رویشک) بیت-م.

ڤۆژی ت‌ریش دوا‌ی ده‌خستین، بۆیه پتیم چاک نه‌بوو، چونکه کۆمه‌له‌که‌م هه‌موویان (نۆبه‌تی)‌یان هه‌بوو، له نه‌خۆشخانه‌یه‌کی گه‌ڤۆک ده‌چووین.

١ی ئه‌یلول

ئه‌م به‌یانیه‌یه له پێنج و نیودا ڤووه باکووری خۆئاوا ده‌ستمان به‌ڤو‌یشتن کرد. ناوچه شا‌خوا‌یه‌یه‌که ده‌که‌وته لای چه‌پمانه‌وه. له یه‌که‌مین سه‌عاتدا زۆربه‌ی هه‌وراز و نشیویه‌کانمان پ‌ری. ئیتر خێرای رۆیشتنه‌که‌مان هێواش بووه‌وه و پاشان ئاسایی بووه‌وه. له حه‌وت و پێنج ده‌قیقه که‌مدا له شتێکی چال نزیک بووینه‌وه، ده‌چوووه سه‌ر (قیزیل ئوزان)، که ڤووباریک بوو هه‌ندێ ناوبانگی جوگرافیا‌یی هه‌بوو^(١)، سه‌رچاوه‌که‌ی ماوه‌ی دوو فرسه‌خیک، به‌لای خۆئاوا‌دا، یان چه‌پی کتیه‌کانی (عه‌باس به‌گ)‌هه‌بوو، که له خۆره‌ه‌لاته‌وه ده‌هات و پاشان ڤووده‌کاته (میان دووناو).

وه‌ک یه‌کیک بۆ یه‌که‌مین جار له ڤووباریکی مه‌زن ورد بێته‌وه، منیش ئاوا له ڤووباره‌که ڤامام، که له دۆخی پێکهاتنیا‌بوو، ئه‌وه‌نده‌شی ئاوا تیا‌نه‌بوو، به‌لام ئه‌مه شتێکی ده‌گمه‌نه، چونکه له‌م وه‌رزه‌دا ئاوا له‌چاوا جار‌اندا له‌پ‌ردا که‌می کرد، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌رزایی ئاوی ئه‌م

(١) مېجره رهنل پتی وایه که (قیزیل ئوزان)، ئه‌و (گوزان)‌یه که له (العهد القدیم)‌دا باس‌کراوه. ب‌روانه (سفر الملوك الثاني الإصحاح ١٧-٦). ئه‌مه‌ش باسیکه له کتیبه‌که‌یدا ها‌تووه، که ناوی (لێکۆلینه‌وه له چاره‌نووسی ئه‌و ئیسپارته جووله‌که‌یه‌ی له - نه‌ینه‌وا - به‌دیل گیراون) :-

ئه‌م ڤووباره له ناوچه‌یه‌که هه‌ل‌ده‌قو‌لی، کاتی خۆی پتیا‌ن ده‌وت (ماتیا‌ن) و له‌نیوان (ته‌وریز) و (هه‌مه‌دان)‌دا بوو، له خۆره‌ه‌لاته‌وه دیت و ده‌ڤژیتته به‌شی باشووری خۆئا‌وای زه‌ریای (خه‌زه‌ر)‌هه‌. له رێکردنیدا به‌ زنجیره کتوبیکی زۆر گه‌وره‌دا تپه‌پر ده‌بێ، که (میدیا) له ناوچه‌کانی قه‌فقاس جیا‌ده‌کاته‌وه. له بلندترین ئاستی (میدیا)‌وه زۆر خور و خێرا و ترسناک بۆ ناو ده‌ریه‌ندیکی هه‌زار به‌هه‌زاره‌وه شۆر ده‌بێته‌وه، که ئاوی ئه‌م ڤووباره له‌بن چیاکاندا هه‌لیکۆلپه‌ و پانتاییه‌که‌ی چه‌ند میلێک ده‌بێ. پاش ئه‌وه‌ی ده‌گاته نزما‌یه‌کانی (گه‌یلان)، ئیتر به‌که‌لکی که‌شتی‌رانی دیت، تا ده‌ڤژیتته زه‌ریا‌وه. پتیش ئه‌ودش به‌و شتیه‌یه شۆر‌بێته‌وه، هه‌ردوو ڤووباری (نه‌به‌هر) و (قه‌زوین) و ڤووباری ت‌ریشی تپه‌ڤژێ و پتیی ده‌وترێ (شاه ڤود). به‌تیکرای هه‌موو ئه‌و تپه‌ڤژانه‌ش ده‌وترێ (سفید ڤود)، یان ڤووباری سپی. ره‌نگه ئه‌م نا‌وانه‌یشی له‌وه‌وه ها‌تی که له‌کاتی هه‌ستانیدا به‌ده‌م ره‌وتیبه‌وه به‌ناو چیاکاندا، که‌فیکی سپی ده‌کات، چونکه (دی لافاله‌)‌ی گه‌شتوهر ده‌لێ (...). ئاوه‌کی خۆی ره‌نگیکێ مه‌یله و سووری هه‌یه (...). گه‌شتوهره‌کان باسیکی ترسناکی ئه‌و رینگایه‌ی ده‌کن، که به‌لیواری دۆله‌که‌وه‌یه‌تی و تا‌قه رینگاشه، که ده‌بێ و‌لا‌خ به‌باره‌وه به‌ره‌و (ئه‌سه‌هان) بچیت. به‌ش‌تیه‌یه‌کی گشتیش ڤه له خه‌ره‌ندی هه‌زار به‌هه‌زاری ترسناک. رتپوار، که به‌م رتبه‌دا ده‌ڤوات. جله‌وی ته‌سه‌په‌کی شل ده‌گرێ و به‌سه‌له‌وه به‌دوا‌ی خۆیدا کیشی ده‌کات، نه‌وه‌کو و‌لا‌خه‌که له هه‌نگاوێکی‌دا ساقه بکات و هه‌ل‌دیزێ ب‌روانه (ئولیاربوس و هانوی) و هی ت‌ریش - ئه‌م هه‌زار به‌هه‌زاره ده‌که‌و‌یتته نزیکه‌ی سه‌د و هه‌شتا میلێک له خۆئا‌وای زه‌ریای (خه‌زه‌ر - قه‌زوین)‌هه‌. ب‌روانه په‌راو‌تیزی لاپه‌ره (٣٩٥)‌ی گه‌شتی جوگرافیا‌یی هیرۆدۆتس - له نووسینی (ره‌نل).

پووباره له کاتې ئاساییدا ده گاته نه ژنۆ. زورجاریش تا چهند رۆژتیک هەر بوار نادات. والی به هیوايه پردیکی له سهر دروست بکات.

هه رکه له (قیزیل ئوزان) ماندا، دووباره به بهرزاییدا هه لگه پراينه وه و به سهر پښگایه کی سهخت و پرووته ندا پیمان کرد، لهو ناوچه یه دهچوو که پشستر باسماں کرد. له ملاولاشمانه وه لووتکه ی ریک دیاربوون. به شی زوری زه ویش به یار بوو. ئەم زه ویهش له وه رگه ی ئاسایی و هاوینه خیلاتی سلیمانی بوو. به دهم سه رنجمه وه له شوینه واری هه ندی هه وار، له شیوه ی په ریه ویاں گه یشتیم، که بریتی بوو له وه ی ماله کانیاں له شیوه ی بازندها دروست بکه ن و میگه له کانیاں له ناوه پراستیا دابین^(۲).

له راستیشدا نه مجوره دهستوره بو پارێزگاری پتوبسته، چونکه هه میشه له دوزمنایه تی دانیشتوانی ئەو ناوچانه دان، که تیا یاندا ده ژین و ئەم کوچکردنه شیان ویاں لئ دهکات هه میشه میوانیکی ئیسک گران بن.

له وه دهچی ئیستا له سهر به رزاییه ک بڼ، زور له سه روو ئاستی زه ریاوه بیت. پششم وایه ئەو زه ویه ی ئیستا ئیمه ی له سه رڼ، هه رده یه که زور چه م و شیوی پیا تپیه رده بڼ و له به ره مه می (رپواس - Rhubarb) یشدا زور ده وله مه نده، که جوړیکی نایابه، به تاییه تی نه و جوړه یان که له به رده لانیدا ده روین. ئەم رووه که کیویه شه له کوردستان و له زوریه ی به شه کانی ئیران ده روئ و به زوری بو دروستکردنی شه ریه ت به کار دیت، هه ر ئەو رپواسه یه که له باخچه کاندا ده روئ و گالگالیشی هه ر به ناوی خو به وه لئ دروست ده کری.

به دۆلئیکدا تپیه ربووین، تا ده هات هه ر ته نگتر ده بووه وه، تا وای لتهات بووه شیوکی به رده لانی، بارانیکی زوری تیا کو بووه وه. ئەمه ش نیشانه ی ئەوه بوو که دوینئ شه و بارانیکی زور له م ناوچانه باربووه. له نو و نیودا به به رزاییه کانی شیوه که دا سه رکه وتین و پاشان دووباره هاتینه وه ناو دۆله که، له ویدا ئیتر گه یشتینه (که له ک ئاوا) ی گه وره، له ناوچه ی (هۆبه توو - Hobetoo)^(*)، لیره قوریه پووشیکی زور و که له که کراومان دی، بو زستانیاں دانا بوو به کاری به یین. خه لکه که ش خه ریکی دروینه ی دانه وپله بوون، به لām کزن هیشتا سه وز و ته ر بوو، گه نه شامی هیندیش پتیه یشتبوو. ده لئ زستان له هه موو ئەم ناوچانه دا یه کجار سارده، هه واش سارد و سازگار بوو، بو به هه تاو بیتزاری نه کردین. هیشتا به سهر ئەسه په کاغمانه وه بووین و به به ریشمانه وه بوو زیاتر ری بکه ڼ.

(۲) مه ری (قالاچوالان - قه لاچوالان) خو ریه که ی پرته، به لām خو ری میگه لی ئەم ناوچه یه ته نک و نه رمه.

(*) هه وه توو - شی پتیه لئین - م.

پرومان کرده چادره کانی گونده که، له وسه ری دۆله که هه لدرابوون، له ده و ده دهقیقه دا گه یشتینی^(۳). خه ریک بوو وه رزی هه وارنشین دوا یی ده هات و خه لکه که ش خو یان بو گه رانه وه ی ناو دئ ئاماده ده کرد. سه یرماں کرد گه رما ی کانیه کی سازگار له نزیک چادره که مانه وه (۵۰ پله) بوو.

زه عفهرانیکی زوری سبی و سوورماں دی، هیشتا گولیاں پتیه ما بوو، له هه موو لایه کدا پروابوون. ته نانه ت له ناوه پراستی پښگایه شدا. داوام له گوندنشینه کان کرد هه ندیکم به ریه گه وه بو به یین، تا بو به غدا بیهم. هه ندیکیاں له هه موو جوړیکی بو هینام، وتیاں له به هاراندا ئەم ناوچانه هه مووی ئەم گوله دایده پوشت.

۲ ی نه یلول

سه ره رای ئەوه ش که شه ویکی ساردبوو، که چی میتشو له هیرشیان هه ر بو هینام و نه یانه یشت ساتیکش بسره وم. ئەمرو هه وا ئەوه نده ساردبوو، به جوړیک هه زم ده کرد که وله بچکوله کۆنه کم، که له که ولی مه ربوو، له به ری بکه م. له شه شدا سواریوینه وه. دۆله که هیشتا رووی کردبووه باکوور. پښگای (سه قز) و (ته ورئز) ده یان بری. به لām پښگای ئیمه رووه و باکووری خو ره لات و به سهر به رزایی ئەو شاخانه وه بوو، که به سهر دۆله که دا ده یانروانی. به دریزایی پیکردنی ئەمرو، ئەم رپیه مان گرت به ر، هه رچه نده هه ندی قه دیریشمان کرد.

لادییه کماں له گه لدا بوو، پاش ئەوه ی سه یریکی ئەملا وئه ولای خو ی کرد، تا دلنیا بیت بزانی ئیرانی له ده وروپشت دیارنڼ، نه ک گو ییاں لئی بیت، ئەوسا به (عومه رئاغا) ی وت: باره که لالا له (کرمانج)^(۴) عومه رئاغاش لئی پرسی (ئه ی سنه ییه کانت چۆن بیڼی؟) لادییه که وه لāmی دایه وه: (ئه ی نه فره تی خوا له هه موویان بیت). عومه رئاغاش بیتدنگی کرد و وتی: کو ره بیتدنگ به نازانیت ته گه ر گو ییاں لیت بیت، چیت لیده که ن؟. لادییه کلۆله که ش وتی: (له مه ی ئیستا خراپترم لئ ناکه ن).

له و کاته وه که له هه واره کانی گونده که ده رچو بووین، تا ده هات زه و ی به رزتر ده بووه وه، به لām زور نا، ئەوه نده ی پی نه چوو، خو مان له سهر هه رده یه ک دییه وه، ده ورو به ریشمان لووتکه ی به رز و زوورگ بوون، که سنووریاں له سهر ی ئەوه سهر ی هه رده که کو تایه ده هات.

(۳) هیشتا ئەم پښگایه مان، پښگه ی (ته ربیزه)، که سه یڼ دوا یی پی دینڼ.

(۴) ئەوه ناوی خیله که ی پاشای سلیمانییه، عومه رئاغاش هه ر له و خیله یه - خاریج.

یه کیټک له شاخه کانی لای چه پمانه وه، کیټوی (حاجی نه حمه د) ی لڼ شار د بوبونه وه، که چوار فرسه خټک لیټمانه وه دوور ده بوو، به لّام خوی پرووه و باکووری خوره لّات و باشووری خورناو بو (زاگروسی) درېژر ده بووه.

زستان لڼره زور سارد ده بڼ و توله رڼگاش به هوئی که له که بونو به فری زوره وه له سه ری، ده گبرئ. شونډه واری زریان و توفی بارانی زوری هم دوا بیه شمان بیڼی. هم زریان و توفانه هم ودرزه دا، له دیارده سروشتیه ئاساییه کانه، چونکه باران له سه ره تای تشرینی یه که مدا ده ست پتیده کات و نه وندده پیناچې به فر به دوا دایا ده بارئ. زوی هم مووی به یار بوون و کشتوکالیان تیا نه کرابوو، کرابوو له وه رگه ی هاوینه ی خیلّاتی (سلیمانی).

له هشتدا به مله یه کی لیژدا هاتینه خواره وه، که شوږ بونو وه مان چاره که سه عاتیکي خایاند. دوا ی نه وه گه یشتینه دۆلّیک به و ناو شاخه به رزانه پیناچو پیچ تپه ر ده بوو. ئیتر هر به ویدا ریمان کرد، تا له دوا پیدا به لای یه ک دوو گوندی دیمه پیس و هندی شارای خه له و خهرماندا تپه ر بووین، که له م رۆژانه ی دوا پیدا له کور دنه وه ی بوبونه وه. هندی (لۆکه) شمان بیڼی، له گه شه کردنی سروشتی خوی راوستابوو. چنډ دارگه رچه کیشمان دین، نه وانیس هر هه مان حالیان هه بوو، زور گه شه یان نه کردبوو.

هاوسه ره که م، ئاساییه به یان یان پیتش ئیمه ده که و ته رڼ، به لّام هم به یان ییه درنگ که و ته رڼ. له به رنه وه ش که خه ریک بووین پیتی ده گه یشتینه وه، بویه له نو و نیودا لای کان ییه کی بچوک دابه زین، بۆنه وه ی دهر فته تی هه بیت زیاتر پیتشمان بکه ویت^(۵). پاشان له ده دا، له هه مان نه و دۆله ته نگه وه که تیا دایا بووین، ده ستمان به رڼ یشتن کردوه. له یازده دا گه یشتینه گوندی (سوور مووسی - Soormoosi)، که ده که و ته ناوچه ی

(۵) له بهر نه ریتی خوره لّاتیانه، رېچ خانم له گه ل ده ستیه کی جیاواز له ده ستیه کی میستره رېچدا رتی ده کرد. باسی نه مه ش کرا. له دوو کاتی جیاوازی شدا ده که و ته رڼ و پا به ندی نه وه ش بوون که ماو یه ک له نڼوانیاندا هڅن، به تاییه تی کاتی میستره رېچ پیاوگه لیکي وای له گه لدا بڼ، خاوه نی پله و پا یه یه ک بڼ له ولّاتا. کومه له که ی هم بریتی بوون له پاوه رکه ی و میواننه وازه که ی و ده ستوپتیه نده که ی خوی و پیاوانی خانوی نشینگه یی و نه فسه ره کانی و کارگوزاره کانی. رېچ خانیس کاره ره کانی و هندی پاسه وان و میناس ناغا و دکتور (به ل) ی له گه لدا بوون. هر چه نده نه مه له گه ل نه ریتیشدا نه ده گونجا و ده توانین پرونی بکه یینه وه و بلّین موسلمانان کان رڼگا به نافرته ی نه ورو پایی ده دن، که پیاوانی ولّانه که ی خوی و سر به ئایینه که ی خوی، پاوه ری بکن. به لّام نه و تاوانه ی چاوی لڼ نا پوشرئ، نه ویه که موسلمان نه و نافرته به بڼ سه رپو ش بیڼن، یان له هر شپوه کور و کو بونه وه یه کی کومه لایه تیدا بیڼن، که جیگا به کی به رچاوی هه بیت. ئیتر سه رپو ش پتوه بیت، یان پتوه نه بیت گرنګ نییه - خاریج.

(خوپ خوره) وه، که تیی چووین. وا ده هاته به رچا و له وسه ری لیژاییه کوره که دا بیت، یان به سه ر دۆله که وه بیت. له و به رمانه وه به سه ر به رزایی چیا کانه وه قه لایه کی چوارگوشه مان بیڼی، گوندنشینان له کاتی هیرشی (بلّباس) هکاندا خو یانی تیا قایم ده کهن، هر چه نده هم هیرشانه که میش بوبونه وه، یان هر نه مابوون، چونکه ئیرانییه کان و تورکه کان، هیر و گوری بلّاسیان تیکدا بوو.

له دۆله که دا، له کاتی وه ستانی (با) دا، گه رمایه کی زور ناخو ش هه بوو. به ده م رڼکردنی نه مړمانه وه گله سپی و ته له به ردیکي زور و هندی نیرات و ته باشیرم بیڼی. پیم وایه له سه ر هندی به رزاییش «به ردی گران تی» م بیڼی، به لّام زور لڼی دلّیا نه بووم. ژماره ی نه و خه لکه ی له م ناوچانه دا جلویه رگی تیکه لّی تورکی و کوردی له به رده کهن، له وانه زور ترن که جلویه رگی ئیرانیانه له به رده کهن. به لّام نافرته یان هه مو یان جلویه رگی شپوه ئیرانیانه له به رده کهن.

۳ ی نه یلول

له شه شدا ده ستمان به رڼ یشتن کردوه، رڼ یشتنه که مان له دۆله که دا به ئاشکرا به رده و ام به پیناچو پیچ بوو، تا گه یشتینه نه و شاخانه ی ده بونه سنور بو دامینی پاشان نه و ماو یه ی له رڼگا که مابوومان به خو ش بریمان، هر چه نده پیناچیشی زور تیده که و ت. کاتی سه رکه و تینه سه ر شاخه که، هندی داری گه وری هه رمئ کی بوله مان بیڼی، که دیمه نیان دلّی ده کردوه، به تاییه تی دوا ی سه فه ریکي درېژر و شک و پروته ن، که له وکاته وه له (سنه) ده رچووین، جگه له هندی بیستان، داری گه وره، هر توودرکی گه بیومان بیڼی، یان ده و نه بیی که به زوری له هه موو جیگا یه کدا روا بوون.

به ده وری کتوه کانداسو وراینه وه، له هندی لووتکه ی به رزیاندا هیشتا گیا سه وزبوون، ناو به ناویش گولّی تیا بوو. له هه و ت و نیودا بو شپو تکی ته نگه بهر شوږ بوبونه وه، له وپوه یه که سه ر سه رکه و تینه وه. له هه شت و بیست ده قیقه دا به لای خورنا وادا سو وراینه وه. ئیتر به در ژایی رڼگا هر به م سه مته ریمان کرد. رڼگا که پیناچي زور تیده که و ت. دوا ی تاوی گه یشتینه لای چه میکی بچکوله، پیتی ده و ترا پروو باری (خوپ خوره)^(۶)، که ناوه که ی

(۶) هم چه مه ده رڼ ته (قیزیل ئوزان) وه. له لاپالی شاخیکي به رزی لای چه پمانه وه هلدقه لّی، پیتی ده و ترئ (چل چه مه Tchat chama)، که سه ر به زنجیره شاخه کانی (خه سه ره خان) ه. له پالیشیدا له ژیر لو تکه یه کدا، گوندی (قه ره بوکرا Kara - bokra) یه که سه یڼی ده یچینئ، سه ختی شاخه کانیش به ته وای له باشووری خوره لّاته وه بو باکووری خوره لّات بوو، که زور به یان له و بانو ودا نامین، که دوینی بریمان.

بههۆی بارانی زۆری ئەم دواییهوه، زۆر زیادی کردبوو، بهلام که ئاوهکهی نیشتبوهوه، لهپاش خۆیهوه ژمارهیهک ماسیی جییهشتبون، که لهسەر قورپهکهی رۆخی مردبون.

پاشان سههرلهنووی به لپواری شیویکی بهردهلانییدا سههرکهوتینهوه. له ده دا گهیشتییه گوندی (قههره بوکرا)ی(*) نزیك بهرزایی شیوهکه، که لهئێر لووتکهی شاخپکدا بوو.

ئهگههرچی ههندی دارچنار و میوه، له پیسی گوندهکهیان کهم کردبووهوه، بهلام دیمهنی گوندهکهیان جوان کردبوو. لهو بهری شیوهکهشهوه ئاسهواری قهلایهکمان بینی، بوئهوه کرابوو لهکاتی هیرشی بلباسهکاندا پهناي بۆ بیریت.

ئهمرۆ یهک دوو گوند لهو گونده پیسانهمان بینی، ئهواچانهش که پیاواندا تپهپر دهبووین قاقری و چۆل بوون. گهله چیرۆکی دلتهزیمان لهمهپر ئهواچانه بیست، که له ههموو ئەم ناوچانهدا میگهل دهلهوهپیتن و ئاکاریکی ئهوهنده بۆ سنووریان ههیه، ههچ یاسایهک نایانگرتیهوه، که بیگومان ئهوه بهرتیوهبرنده خراپه (والی)ش هۆی گهورهیه بوئهوهی دانیشتیوانی ئەم ناوچانه چۆلی بکهن، سههریاری هیرشی خیله رهمهکییهکانیش که ئهویش ههر زهبری خۆی ههیه.

ئهمرۆ له جاران زیاتر (تهله بهرد - SCHISTUS)م بینی که چین چین لهسههریهک بوون و ناو بهناویش دهماره گهچۆریان تیکهله بوو، که رهنگی ههندیکیان مهیلهو سووریکی جوان بوو. ههروهها ورده مهعهدهنیکی زۆرم بینی، بهتاییهتیش له کوتایی قونای ئهمرۆماندا.

بوئهوهی رۆژی دواتر بگهینه (بان)، ههزمان دهکرد رۆیشتنی ئهمرۆمان زیاتر بیت، بهلام ئهوه کوردانهی دهیانویست ههر رۆ بکهین، ماوهکهیان نهدهزانی، ریتگاکهشمان چونکه شاخاوی و سهخت بوو، بهربارمدا خۆم نهخه مه گیتراوی ریکردنیکی درێژهوه، بهتاییهتیش که نهخوشتیکی زۆری کۆمهلهکهمانم لهگهلهدايه. لهبههرهوه بهربار لهسهر ئهوه درا ئهمرۆ له (قههره بوکره) لا بدهین. ئهمرۆش لهو دۆله تهنگه بهردها گهوما بهتین بوو.

سهفر - شارستانی ناوچهکه، راستهوخۆ دهکهوته سهروومانهوه، ماوهی گهیشتنه ئهویش بهریتگایهکی زۆر خراپدا شهش سهعات دهخایهنتی. بهریتیهکی کهمیک لهو باشتیشدا ههوت سهعاتی دهخایاند. دهکهوتیش له لای شانی دووهمی کیهوهکانی (خهسرهوخان)هوه(۷).

(*) (قههره بوکره) و (قههره بوکره)شی پێدهلێن - م.

(۷) ماوهی نێوان (قههره بوکرا) بۆ (سهرخوانی شهلال)ی نزیك (تهراتوول) چوار سهعاته. لهویشهوه بۆ (بیستان) چوار سهعاتی تهر.

٤ ی ئهیلول

له شهش و چارهکدا له گوندی (قههره بوکره) دههرووین، دواي ئهوهی له شیوهکه دههرووین و بهو شاخهدا ههلهگهراين، که لای باکوورهوه دهبووه سنوور بۆ. روومان کرده قهلاکه و به ریتگایهکی کوور و ناخۆشدا به ده دهقیقه گهیشتییه. پاشان کهوتینه پیتچاوپیتج کردنهوه بهدهوری ترۆپکی کیهوهکاندا. لهم شاخانهدا ورچیکي زۆر ههیه، ههمووشی له بۆره ئاساییهکانه.

له نو و پیتج دهقیقهدا چوینه سههر ریتگایهکی چاک، خۆمان له دۆلیکی بهردینی تهنگه بهردا، یان شیوپکدا دییهوه، که شاخ دهوریان دابوو، ئیتتر تا ئیواره زۆر بهگران دهستمان بهرۆیشتن کرد پیایدا. ریتگاکهش بهلیواری ستوون ئاسایی چهوله ههلهوهریهکاندا، بهردهوام کهندولهند بوو. تهنگهکهش تهسک و لار بوو، له راستیدا له تووله ریتیهک زیاتر ههچي تر نهبوو، که لای چهپیهوه ههزار بهههزار بوو.

کوردەکان خۆیان دانیان بهوه دانا، که ئەم ریتگایه ناخۆشترین ریتگایه، که تا ئیستا پیایدا رۆیشتووین. سههرنجیشم دان بۆ یهکهمین جاربوو له ئهسپهکانیان دابهزین و بهپیت، بهو تهنگه بهره سهختانهدا رۆ بکهن. ئهسپهکهی (عومه رئاغا) لای چالیکي ههزار بهههزارهکه، ههلهنگوت، بهلام زۆر چابووکانه یهکسههر لهسهر ئهسپهکهوه خۆی فریادا، بهپیت ئهوهی جلهوهکهی لهدهست بهریت. خۆ ئهگهر وای نهکردایه، خۆی و ئهسپهکهی پیتکهوه سههر ئهنگری دهبوون و دهمردن. تووشی ژانه سههریکي قورس بووم، ناچاریش بووم بهلیواری ههزار بهههزاری شاخهکهدا، تا کوتایی ریکردنهکه، رۆ بکهم. ئهمهش کاریکی سهخت بوو، تهنانهت بۆ پیاویکیش که تهندروستی زۆرباش بیت و فیتری رۆیشتیش بیت. رۆژهکشی گهرم و ناخۆش بوو، چاویش به ههچ دیمهنیکی جوان، یان شتیکی سههرنج پاکیش، زاخاوی نهدهدرایهوه.

له سههر شاخهکهوه، کیتی (کهلی خان) و کیتی (زاگرو)، یان بهشیکیمان بینی. له ههوت و سی و پیتج دهقیقهدا گهیشتییه دامینهکهی و تاوی دواتر گهیشتییه گوندیکی بچوکی پیس، ناوی (حاجی ئهحمده) بوو. پاش ئهوهی کهمیک ههلهگهراين یهکسههر شوپروینهوه سههر گوندی (سووته) له چالاییهکی لیژ و ترسناکدا بوو. لای چهپیهوه خۆمان به فنجانییک قاوه ژياندهوه. خۆمان وا داناوو که ئیتتر ناخۆشیمان نهماوه، کهچی دواي بۆمان دهکهوت هیشتا ناخۆشییهکهی ههوماوه.

له نو و چارهکدا دهستمان بهرۆیشتن کردهوه. دواي تاوی شوپروینهوه و، له دۆلیکی

نزمدا له چه میټکی بچو وکماندا. پاشان چو وینه گوندی (سیټفه تالّه) ی بچو وکوهه، که به مانای سټوی تال دټت. لټرهش دوو باره بچو هسانهوه راوه ستاینهوه. پیاوټکی ټایینی (که وهک دهرده کهوت خاوه نی گونده که بو)، سفره یه کی دهوله مهندي پر له ههنگوین و که ره ی تازه^(۸) و ماست و نارووی بچو دانانین.

عومه رئاغا و بهگ، به هه لټپه به ربوونه هم خوراکه به تامه لادیبیا نه یه، به لام (نویه تی) ی توند نه به یشت له یهک دوو کهوچک زیاتر له ماسته که بخوم.

له یازده و نیودا به هه مان ریگا ناخوشه که دا دهستان به ریشتن کردهوه. داره بیی روخه کانی (خورخوره) یان رازند بووهوه. خورخوره به هیواشی به دوله که دا تیپه ر ده بوو. به ناو ریگایه کی جوانی پر له دره خندا ریمان ده کرد، بریتی بوو له ناروهن^(۹) و سووره چنار و گوله کټوبیه کی زور.

له یهک و نیودا ماندو و بوون په کی خستم، له بهرته وه ناچار بووم له ټیر سیپه ری دارییدا تاوټ رابکشیم، که له گوټ چه میټک بوون، ماسی گه ووه و دهسته موی تیا بوو. خه لکه که ی ټیره زور تامه زرزی ماسی خوادرن نه بوون. له دوو دا دوو باره سواری ته سپه کاغان بووینه وه، یان به واته یه کی تر به پی ریشینه وه، چونکه بهو بی هیزی و ژانده سهر وه، نه مده توانی ته سپه کهم به لیواری تهو هزار به هزاره دا بټارووم. له دوو و چل دهقیقه دا گه یشتینه گوندی (میټک - MEEK)، به لام من په کم کهوتبوو، سهریاری ته وهش تووشی ناو میټدیه که بووم، په ژاره ی کردم، چونکه بیستم هاوسه ره کهم به خوټی و کهلو په له کانیانه وه، له جیاتی ته وهی لاداته وه و له (میټک) رابوه ستی، که چی براوه بچو گوندی (بایه ننده ره)، له بلندی دوله که.

پاش ته وهی دلنیا بووم لهو جیگایه ی بوی براوه، بوم دهر کهوت نه من ده توانم ببزووم و بیگه می، نه ته ویش ده توانی له سه فهریکی وهک هی ته مړوډا بگه رټته وه و به من بگاته وه،

(۸) خه لکی هم ولاتانه ی خوره لات، ههنگوین و که ره، پټکه وه دهخن، که دهش ته مه خوویه کی بلاوټی له به شه کانی تریشدا، به گوټره ی ته وهی له (تهورات) یشدا واهاتوه: (ههرکاتی زانرا که شهر په سندن نه کړی و چاکه هه لټیردټی، که ره و ههنگوین پټکه وه، دهخورتین). سفر - اشعیا - الاصحاح - ۱۵۷.

(۹) ناروهن: چند ناوټکی تریشی هه یه، هه ندټ جار به پی ناوچه، ناوی جیاجیای لیتراره، وهک: ره شه دار، داره رهش، وزم، بناو، دار توفانه، دار میشووله. به عهره بیش پیته دهوتری (دردار) و به ټینگلیزیش ASH & ELM. - دره خټیکه گه لکه ی دهوټی و له ناوچه سارده کانداهوټی. گوله که ی بچووک و سهوز و به شټوه ی هیشو شوټر ده بیته وه. هه ندټکی گوله که ی سپییه و توه که ی بالداره، به هه وادا بلاو ده بیته وه. به ره که ی له هه نار دهچیت، ناوکه ی شیداره و که ده ته قیت میشووله ی لی دټته دهره وه. (نالی) شاعیر، به (ناروهن) ناوی هیناوه:-

دهس به ندیانه دټن و دهچن سهرو و ناروهن،

یا حهلقه یانه صوفی مل خوار و مهنده بوور؟

چاوه ری کردنی درټیشی تاکاتی شیوکردن، به ئومیدی ته وهی پیمان بگاته وه، ثاره زووی نانخواردنی نه هیشتم و (نویه تی) یه کی که میشم تووش هات و هه موو جله کانی خسته سهر ثاره ق و ناو، جلی زیاده ی ژیره وهشم پی نه بوو تا بیانگوټم. لهم کاته ناهه موارده دا عومه رئاغا تهو په ری سوټی نیشاندام و (حاجی قاسم) یش^(۱۰) زور به ته ننگه وه هات و به درټیایی شهو، ټیشکی گرم. ته مه یه کهمین جار بوو لهم چند ساله دا، نوکه رټک، یان بیانه یه که ته وهنده خزمه تم بکات، بروام نه ده کرد و زوریش ئاسوده نه بووم.

گوندی (میټک) ده که وټته ناوچه ی (سه قز) وه، که لای چه مه بچو وکوهه ده ست پیته کات و که میټکیش پیش ته وهی بگه یته (سیټفه تالّه).

ههنگوینی هم ناوچانه ناو بانگیکی زوری هه یه، چونکه رووه کیکی زور و بونداری تیا دهوټیت. سهریاری تهو ماندو و بوونه شم، چووم بچو سهری پوره ههنگیک له باخیکی نزیکدا، که زور جوان و رټک گول و گیای بوخوټی تیا نیژرابوو. که پرټکیشیان له لقوټی درهخت تیا کردبوو. له ته نیشته شیه وه لووله ی گلټن، یا راستتر، لووله گلټنی وشک کراوه دانرابوو، که سهرټکیان کرابوه وه و سهره که ی تریان کونیکی بچکوټه یان تیا هیشتبووه وه. خو ته گهر بیانه وټ ههنگوینه که ی کوټکه نه وه، تهوسه ره ی لاده بهن که کهوت ته دیوی لای که پرده وه و شانه ههنگوینه کانی تیا یه و هه ندټ پووشی له نزیک دهسوټین، ئیتر ههنگه کانی له کونه بچو وکوهه کانه وه هه لدټن و ههنگوینی ناو لووله کان بو خاوه نه که ی جټ ده هیټن.

گوندنشینان شانه یه کیان لی دهره ټنا و ههنگه کانیان نیشاندام که له شانه کانییا کارده کهن. به جوټی سهرگرمی کارکردن بوون، گوټیان نه ده دا به وانه ی دهستکاریان ده کردن و هیرشیشیان بو نه ده هینان.

ته مړو گوټمان له دهنگیکی بی شوماری (کهو) بوو، دهیانوت له (هه ورامان) زیاتریش هه یه و که راوچییان به سه دانیان لی راو ده کهن، ته ویش به وهی له سهر دوو شاخی بهرامهر راوهه ستن و تهو پؤلانه یان ده ترسیټن که به رهو روویان دهچیت و ده ست به هاوار هاوار ده کهن و تهو پؤلانه یان ده ترسیټن که خه ریکن لییان نزیک ده بنه وه، ئیتر ته وانیش ترسیان لی ده نیشی و ده شله ژټن و ده سپټن و ده کهون، تهوسا گرټنیان ئاسان ده بیته... عه بدوللا بهگ بوی گټرامه وه، گوایه جارټکیان له هه ورامان له گه ل (والی) دا بووه و ته مجوره راوه یان کردووه. دهیوت نزیکه ی ههزار کهویان راو کردووه.

(۱۰) یه کیته که له نوکه رده کانی میسته ر ټیج.

ئاسكىش بەھەموو جۆرەكانىيەو و بزنەكتوى و كەلەكتوى، كە وەك من پىتى بزەنم پىتى دەلتىن شوور. ھەروەھا جۆرە ئاسكىتىكى تىرش لەم ناوچانەدا زۆرە، كە پىتى دەلتىن مەرەكتوى و لە وەرزی زستاندا راوى دەكەن بەلام (پىم)^(۱۱) لە ناوچەى (ئەسفەندئاوا) ھەيە.

ەى ئەيلول

بەدرىياى شەو زۆر نەخۆش بووم. ئەم بەيانىيەش گىروگرتەم ئەو بوو كە ئاخۆ دەتوانم سەفەر بكمە يان نا؟ بەلام بىارمدا تەقەللای بۆ بدم. ئىتر لە ھەوتدا لە (مىيك) دەرچووين و پاش ئەو بە ملەيەكى زۆر كووردا ھەلگەراين. بە گەردەنەكەيدا سوورايىنەو بۆ ئەو شۆينەى كە لىوئەى بۆ گوندى (بايەن دەرە) دادەبەزىن. لىرە ئىتر ھەستەم كرد گيانم دادەھىزى، بە رادەيەك نەمتوانى لەو زياتر رى بكمە و كاتى وىستەم دابنىشم، لەھۆش خۆم چووم و كەوتم. بەلام بەو بەو باش بوو (كورد ئوغلى)^(۱۲) لەپشتەمەو بوو، باوھى پىاكردم و گرتمىيەو. لىرە ئىتر بۆم دەرکەوت، يان بە واتەيەكى تر ماندوو بوونم وای لىكردم بزەنم كە ناتوانم لە (بايەن دەرە) زياتر رى بكمە، كە دوئى شەو ھاسەرەكەم تىايدا مابوو ھەو. بەلام كۆلۆم ھەر دەستبەردارم نەببوو، چونكە زانىم ھاسەرەكەم (لەبەر ھەلەيەك) قۇناغىكى تر پىشكەوتىو. كاتى عومەرئاغا، بەمەى زانى، خۆى بۆ (بايەن دەرە) چو، سوارىكى بەدوای كۆمەلەكەدا نارد، پىيان بلتى لە نزىكتىن گوندى ئاقارى (بايەن دەرە) بەريان لى بگرى و پاشان خۆى گەرايەو و ئەو بەو كوردبوى بۆى گىپرامەو. لەبەرئەو دەستمان كوردەو بەرۆيشتن، يان بەواتايەكى تر (كورد ئوغلى) و نالەندەكەمان تا دامىنى لىرايەكە ھەلپانگرتەم. لەوئەى دووبارە لەژىر سىبەرى بىيەكدا لەگۆى چەمىكى جوان بۆ ھەسانەو پاكشام. لەم جىگايە فنجانى قەو ھەو خواردەو، ژيانغىيەو. عومەرئاغاي جگەرسۆزىش سووربوو لەسەر ئەو بەو دوو كەوچك لە دەرمانە گشتىيەكەى كورد بخۆمەو، كە (دۆ) بوو، لە (بايەن دەرە) شەو بەمى ھىنابوو. پىاو ھەق بلتى زۆرى ژياندمەو. لە دە و نىودا ھەستەم كرد تواناى ئەو ھەيە، ئەو بەو لە رىگاكە ماو، بىپىرم، بۆ بەختەو ەرىشم ئاسان بوو. بەسوارى، لەسەر خۆ لە دۆلىكى پىچاوپىچدا رىمان دەكرد، بەلام تا دەھات تەختەر دەبوو، ئاوىكى پىا دەرۆيشتن، لەمبەرەو بەرەو ەارى بىي

(۱۱) نەمزانى بە كوردى بەجۆرە ئاسكە دەلتىن چى، كە بە ەربى پىتى دەلتىن (پىم) - م.

(۱۲) مىر ئاخو ەكەى لای مىستەر رىچ - ە. خەلكى (بايەزىد) بوو، لە ئەرمىنيا - خارىچ.

بەشىو ەكى جوان روابوون. لە دوازە چارەكتىك كەمدا، بەبى ئەو ەى ھەلگەرتىن، گەيشتىنە سەر بەرزايىەك، لەوئەى يەكسەر لىژ دەبوو ەو، پىم و ابو لەھەموو ئەو لىژايانە، لىژر بوو كە تانىستا پىياندا ھاتبووين. ھاتنە خوارەو ەشمان پىايدا نزىكەى نىو سەعاتى خاياند، ناوىشى (كەللەبالتىن - Kelleh Balin) بوو.

عومەرئاغا و ەيدوللا بەگ لەسەر ئەو ەى كىوون كە ئەمە يەكتىكە لە دەرەندەكانى (زاگروى). ھەردوو كىو ەكەش لىرەدا دۆلىكىان دروست دەكرد، دەچوو ەو سەر (بانە). ھەردوو كىشيان دارىرەو داپۆشبوون. لەدامىنى لىژايەكەدا بەناو رىگايەكى پر لە دارى بەروو و ناروون و چنار و بىيدا رىمان دەكرد. لەيەك و نىودا گەيشتىنە گوندى (سوورەنە)، كە لەنىوان دووبانى كىوكانى (زاگروى)^(۱۳) دا بوو. گوندەكە پىس بوو، بۆ ئەو نەدەشيا بەو ناو ەو ناوبىرى، بەلام تىايدا بە ھاسەرەكەم گەيشتمەو. ژەمى نانى ئىوارەم تىا نۆشكرد، كە بۆى ئامادە كوردبووم، چونكە لە پىرى ئىوارەو ھىچم نەخواردبوو. لىرە، پىاوتىك ھاتەلام، والى لە (بانە) ەو ناردبوو بۆلام، ھەندى بارە مىو ە نامەيەكى ناسكىشى ھىنابوو.

۶ى ئەيلول

لە شەشدا لە (سوورەنە) دەرچووين و بە دۆلە جوانەكەدا دەستمان بەرۆيشتن كوردەو. لە ھەوتدا بەگوندى (بجەئى - Bjae يان بەئى Bzae) دا تىپەربووين، كە دەكەوئىتە لای راستمانەو. دوای تاوئ دۆلەكەش و ھەردوو كىو ەكەش بەلای باشووردا زۆر وەردەسوورائەو. لىرەدا ئەو سى خالە، يان ئەو سى لووتكەيەمان دىن كە پىشتر باسکران. تاوئ دواتر كىوكان لە دەرەندەكەدا، كە دەچوو ەو سەر (قزىجە)، وەك خۆيان لىدەھاتەو. لە نۆ و نىودا گەيشتىنە خانووەكەمان لە (ئەحمەد ئاباد)، يان (ئەحمەد ئاوا) وەكو كوردەكان دەلپىن، كە گوندىك بوو لە تەنىشت (بانە) ەو. خانووەكەشمان بەسەر جىگايەكى جوانەو بوو، لەسەر كىوكانى (ئاردابا) كە بەشپىك بوو لە خۆرئاوا، يان

(۱۳) وا ديارە ئەو بانەى خۆرەلات، ھەر ئەو گردە بىت، كە بەرەو دۆلى (بايەن دەرە) بە تەنىشتىدا تىپەربووين، سەمتى گەرەكەش بۆ گوندەكە (۷۰ پەل) لە باكورەو بەلای خۆرەلاتدا بوو، پاشان بەلای باشووردا زۆر لادەكاتەو و دووبارە روودەكاتەو (بانە). ئەو سى لووتكانەش كە لە (ئەحمەد كۆلوان) و (زىبار) ەو دىمان، لە (سوورەنە) ەو دەكەونە سەمتى (۵۰ پەل) بەلای باكورى خۆرئاوا. بەلام (بانە) دەكەوتە (۸۳ پەل) بەلای باكورى خۆرئاوا.

باشووری زنجیره‌ی (زاگرووس)^(۱۴) و ماوه‌ی ده ده‌قیقه‌یه‌ک به‌سواری له (بانە) وه دوورده‌بوو. هه‌ندی رەز و پێش هه‌یوانیکی جوانیشی لی بوو، که زۆرجار سولتانی (بانە)، به‌نیازی سه‌یران، چادره‌که‌ی تیا هه‌لده‌دات. بیه‌کی زۆرجوانیش له نزیک کانیه‌کی ساردبوو، گه‌رماییه‌که‌ی (۵۳ پله) بوو. به‌راستی ئەم بیه، جوانترین بیه بوو که تا ئیستا دیبووم.

والی هه‌ندی چادری بۆ پێشوازیان هه‌لدا‌بوو. بان نوکه‌ره‌که‌یشیمان بینی، له‌گه‌ڵ هه‌ندی چێشتچیدا، چاوه‌روانیان ده‌کردین.

دوای نیوه‌رۆ (حسین قولى خان) که یه‌کیک بوو له‌ کوره‌کانی والی - بۆ به‌خێرهاتنم هاته‌لام و وه‌زیرێک و سێ ئەندامی ئەنجوومه‌نی له‌گه‌ڵدا بوو، یه‌کیکیان پیرێک بوو، وه‌ک بزانی ناوی (میرزا عه‌بدولکه‌ریم) بوو، هه‌میشه‌ وێژه‌ر، یان له‌ناویاندا سه‌رۆکی قسه‌که‌ر بوو، به‌لام (خانی گچکه) مێردمنداڵێک بوو، ته‌مه‌نی نزیکه‌ی دوازه‌ سه‌لێک ده‌بوو، سیمای له‌ میری گچکه‌ی (سه‌) ده‌چوو، به‌لام له‌و بزێوتر و زرنگ‌تر بوو. هه‌لسوکه‌وتی لیژانانه‌ و به‌ ره‌وشت بوو به‌ نه‌زاکه‌تییکی زۆره‌وه‌ به‌ فارسی به‌خێرهاتنی کردم و گفتوگۆشی به‌پرسیاری ماوه‌ی نیوان ولاته‌که‌ی و ئینگلته‌ره‌ ده‌ست پێکرد و کوردستان چۆن هاته‌ به‌رچاو و ئاخۆ ئیتمه‌ له‌ ولاتی خۆمان قه‌ننه‌ ده‌کێشین و گه‌لی پرسیاری تریش. پاشان پیاوه‌ پیره‌که‌ سه‌ری قسه‌کانی لی وه‌رگرت. وتووێژه‌کانیش چونکه‌ هه‌مووی ده‌ریاره‌ی خووخده‌ی رێزگرته‌ی ئێرانیانه‌بوو، بۆیه‌ تۆمارکردنی زۆر شایسته‌ نیه‌.

ئێواره‌ لای (خان)وه‌ دیاری زۆری میوه‌ و هه‌ندی هه‌لووژهی (میان‌دووئاو)م بۆ هات. هه‌رچه‌نده‌ زۆر چاکیش نه‌بوو، به‌لام خراپ نه‌بوو، چونکه‌ نۆیه‌ری وه‌رزه‌که‌ بوو. له‌کاتی پێشکه‌شکردنی دیارییه‌کانیشدا وێنه‌ هه‌لکۆلراوه‌کانی (په‌رسه‌پولس)م وه‌ک چاکترین نمونه‌ ده‌هاته‌ به‌رچاو، که‌ سه‌رۆکی کۆمه‌له‌که‌ به‌ گۆچانیکی درێژه‌وه‌ پێشده‌که‌وی و کۆمه‌لێکی نۆکه‌ر له‌ دوايه‌وه‌، هه‌ریه‌که‌یان شتیکی هه‌لگرتوه‌. به‌م جوژه‌ به‌نیازی گه‌وره‌کردن، دیارییه‌که‌ به‌سه‌ر زۆرتین ژماره‌دا دا‌به‌ش ده‌کهن. خان پیتی له‌وه‌ داگرت که‌ ده‌بی نانی ئێواره‌مان له‌ چێشتخانه‌ تاییه‌تییه‌که‌ی خۆیدا بۆ ساز بکه‌ن و دیاره‌ به‌پیتی زه‌وقی ئێرانیانه‌ ده‌بی و وه‌ک بزانی له‌ نانی (سه‌) چاکتر و خوشتر ده‌بی و به‌ته‌نگ کاتی هه‌سانه‌وه‌شمانه‌وه‌ بوون.

(۱۴) وادیاره‌ ئەو شاخه‌ی ده‌که‌وێته‌ ته‌نیشتی باکووری دۆلی (بانە)وه‌، کتیی (زاگرووس)ی سه‌ره‌کی بیت. به‌لام کتیه‌که‌ی ته‌نیشتی لای باشووری و کتیه‌کانی تریش، هه‌ر بریتین له‌ لقی تری ئەو کتیه‌، که (۲۵ پله) به‌لای باکووری خۆژاوا‌دا لاده‌کاته‌وه‌ و له‌وتدا لووتکه‌یه‌کی قووج پێک دێنێ و پاشان ئەم لووتکه‌یه‌ دیارنامین. ئەم لووتکه‌یه‌ش (بیتوین)ه‌، که‌ نزیکه‌ی ۱۳ سه‌عات دوورده‌بی.

خان، ئەم بەیانییە ی دیاریکردبوو، تیایدا سەردانی بکەم. بەیانیشی دابوو بەفێنکی، پێش ئەوەی گەرما داویت، (کە دەترسام تێنەکەیم بەرکەوێ)، پێشوازی بکات، بەلام تاپیش دە و نیو ئاگاداریان نەکردم، کە ئامادە ی دیدەنیم. ئەوسا ئیتر سواری ئەسپەکانمان بووین و بۆ شار چووین. لەوێ لەبەر شاردا (میرزا عینایە توللا) و دەستە یەک سوارە پێشوازیان کردین. ئاپوورە کردنە کەشیان لەو گەرما و ناو تەپوۆزەدا زیاتری دەنواند. کاتی ئێمە بەناویاندا تێپەرپووین، بەدەم سەرکەوتنمانەو بە سەر شاخی قەلاکە، کۆمەڵێک تەفەنگ بەشانی (سەقزی) و گەلی ناوچە ی تری کویتستانیمان بینی، کە لەهەردوو بەری رێگاگەوێ ریزیان بەستبوو. هەروەها سەربازان، یان سەربازە نیزامییەکان، کە سلاوی سەربازانەیان بۆ کردم، بەلام لەو هاوڕێیانەیان چاکتر نەبوون، کە لە (سنە) دیوومن. ژمارەشیان نزیکە ی سەدوپەنج سەربازێک دەبوون. قەلاکە، یان کۆشکەکش، یان هەر ناویکی تری لێ بنێ، شوێنێکی دیمەن ناشیرین بوو. چاوم بە (خان) کەوت، لە هۆڵێکدا دانیشتبوو، دیوارەکانی گەچکاری نەکرابوون، کۆمەڵێک کالەکی لە دەوربوون. بۆ پێشوازی کردنم هەستا، دەستی بۆ من و میستەر (بەل) درێژ کرد. لەو نائۆمید بووم کە هەلسوکەوت و روخساری بەوجۆرە نەبوو پێشتر لە دیدی مندا بوو. وام چاوەڕێ دەکرد قیت و قۆزبێ (داود پاشا) ی تیا ببینم، بەلام هەر ئێرانییەکی ئاسایی روخساری توند، یان بە واتە یەکی تر، دوو رەگ بوو، یا لەو شێوانە بوو کە پێیان دەلێن پیاویکی چاک و سنگ فراوان. لەوانە نەبوو ترش و خوێ بەقسەکانییەو بکات و هەربەو دەست پێدەکا کە هەندێ پرسکاری کورت بکات و سەرنجی کورتیش دەربێرێ. بالای لە مام ناوەندی کە لەگەتەتربوو. دەموچاویکی خروپ و ریشیکی سپی و دوو برۆی رەش و پری پێوێبوو، کە شێوە ی راست وەستان و لەیەکەوێ نزیکیان وایانکردبوو سەروە ی دەموچاوی دلی پێنەکرێتەو.

لێرەدا دەبێ ئاماژە بۆ ئەوێ بکەم، کە هەرگیز ئێرانییەکم نەدیوێ لە هەموو روویەکی جوانییەو، جوان بێت. رەنگە هۆی ئەمەش هی ئەو جلویەرگانەیان بێت کە لە جوانیی بێبەشیان دەکات، رەفتاری توند و قەبەیان و ئاخاوتنیان بە دەنگێکی گری، لایان بوو بەخوویەکی باو، کە لاسایی پیاوانی خێلەکی و ناو کۆشکەکان دەکەنەو. بەلام بەلای منەو لە (ئەوباش) یکی پۆشتە زیاتر، هیچی تر نین.

Âwîî½ wýwê

سەردانمان بۆ لای والی سنە - قەلای بانە - و تووێژی والی سنە - ژنەینانی کورەکە ی - والی سەردانم دەکاتەو - دلێرەقیی والی لە بانە - خو تە یارکردن بۆ رۆیشتن - گێروگرفتی چاوەنوار نەکراو - بەگران دەستکەوتنی ولاخی باریی - پۆزشی والی - سولتانی بانە - دەست پێکردنی رێکردمان - سەرۆکی گوندەکە - رێگە پێنەدانمان لەسەر رێکردمان - هەلۆیستییکی خراپ - بریاری بەشەر پێگاکردنەو - ترسی سەرۆکی گوندەکە - رێگە پێدانمان بۆ رۆیشتن - چیا - چوونە ناو ناوچە ی بابانەکانەو - دەستوپێوێندەکانی عومەرئاغا - کە لاوەکانی قەلاچوالان - میوێ تازە - شاخی نزم - گەیشتنە سلێمانی.

له گهل (خان) دا، مووساخانی حاکمی (سهردهشت) یش دانیشتبوو، که بو سهردانی (والی) هاتبوو، له گهل سولتانی (سه قز) دا، ئەمیان خزمی خۆی بوو، ههروهه سولتانی (بانە) ش له تەنیشتیانوهه دانیشتبوو، دانیشتنه که یشی بێ زۆر له خۆکردن و ئاسایی بوو، له هه مووشیان زیاتر به ئازادیی په هاییهوهه دانیشتبوو. ئەوه وای لیکردبوو دهتوت شارادهیه له ناویاندا. ههردوو کورده کهی خان له پشت په نجه ره کهوه راوهستابوون، که سهره وکاری کۆمه لیک نوکهر و چه کداریان دهکرد. ئەو کوردهانی که زۆری لی نزیک بوو (محهمه د عه لی خان) (*)، ئەوه بیان بوو که له جه ژنی نه ورۆزی داها تودا، که چه کهی (شاه) دهخوازی. کورپکی دارپژراوی په شتاله بوو، شیوهی له باوکی دهچوو، به لام ئەو کورانهی تری، که دیبوومن، له وناچن.

جلویه رگی دهروهی والی بریتی بوو له شالیککی په شی کشمیری. جلهکانی تریشی ئاسایی بوون. چه کی جوان و خه نجه ری گرانبه های هه لنه گرتبوو. پیشه وهی ده باره که یشی بهم شت و بهو شت نه رازانبوههوه له دووربینیکی پاپۆر و باستونیککی به (لهک) بۆیه کراو، زیاتر نه بێ، که شوین دهسکه کهی زیوین بوو، له گهل قاپیکدا کاترمیتریکی تیا بوو دووسی مۆر و قووتوویه کی تریاک، له دهستکاری (برمنگهام).

به تورکی دواندمی، که ئیستا له ئیراندا بۆته زمانی باوی چینی خانه دان. منیش ئیستا له بهرته وهی قسهکانی شایستهی تۆمارکردن نه بوون، که میکیم له بیره، چونکه هه ر کورته پرسیری کرد، قسهکانیشی وا دهکرد، که ده باره ی شتی بێ بایهخ و بهئه نقهست دوو باره کردنه وهی تیا دهبوو، بۆ ئەوهی وات لی بکات تۆش دوو باره ی بکه یتهوه.

پرسیاری ده باره ی ته مه نم کرد، وه لام دایه وه، وتم سی و سی سالم، که چی سه رنجیککی به کوردی ده بری، وتی وهک چل سالتیک ده نویتیت. پاشان ده باره ی نه خوشیه کهم پرسیری به تۆیه لیک زاراوه ی پزیشکانه ی خۆره لاتیان دهست پیکرد، که وهک بۆم ده رکوت شاره زاییه کی تیا هه بێ. ده باره ی (مالکۆلم) دوا و ستایشیککی زۆری کرد، ئاگاداریشی کردم که (مالکۆلم) گهل دیاری جوانی داوه تی. دوا یی سه باره ت کار و ئهرکی نیشنگه یه تی به بریتانی له به غداد، پرسیری کرد و پیتی لی پاکیشا بۆ مووچه کهم! ئینجا نزیکه ی په نجا کاله کیکیان بۆ هیئایه بهردهمی، ئەویش قه له مبرپکی بچووکی برمنگهامی له گیرفانی ده رهینا و یه که یه که لیتی چه شتن. سینیه حه لوانشیان هیئا. ئەو

(*) محهمه د عه لی خان: مه بهست له (خه سرهوخان) ه، که لهم کاته دا (حوسن جیهان خانم) ی کچی فه تح عه لی شای بۆ دهخوازی و دواتریش: (ماهشه ره فخانم - مه ستوره خانم) ی میژوونوس و نووسه ری ناسراوی خواست-م.

ئه مانوللاخانی ئهردهلان

ئه و وینه یه م له م کتیه فارسییه وه وه رگرتووه: «سرنوشت درگذشت زمان»، نووسینی: عبدخالق اردلان، چاپ اول، تهران، ۱۳۶۸ ی هه تاوی، ۱۹۷۹ ز، (م)

لێی خوارد و منیش هەر لێم خوارد. ئێتر هەر خەریکی ئەو بوو پارچە ی بچوک بچوکیان لێ بکاتەو و بە دەستی خۆی پێشکەشمان بکات. پەیتا پەیتاش قەننە دەهێنرا. پرسپاریکی زۆری دەربارە (بۆناپارت) کرد و پرسپاری ئەو هەشی کرد که ئاخۆ (میرنشین گەل) پێکدێنێ. وتیشی بۆتە ناوداران. نزیکە دوو سەعاتیک لە گەلیا دانیشتم... که بە جێم هێشت، هەلسا و دووبارە خۆشەاتنی کردم. پێشی و تەم لەم نزیکانەدا سەردانم دەکاتەو. پرسپاری تاییەتی دەربارە دەستوپێوەندەکانی (سەنە) ی لێ پرسیم، که ئاخۆ لە هەلسوکەوتیان رازی بووم، یان کە سێکیان شتیکی نابەجێیان بەرامبەرم نەکردووە... ئەو توورەییە لە سەروسیمایدا دەردەکەوت و ئەو ترس و لەرزە لە ئۆکەرەکانی دەنیشت، کاتی که ئەو توورەییە دەردەکەوت، وایان لێکردم ئەگەر هیچیشم لەبارەییەو نەبیستێ، بڕوا بکەم که سەركردهیهکی ترسناکه. لە راستیشدا هەرچیم لەسەری بیستوو، ئەو دەسلێنێن که پیاویکی فیلاوی و قیناوی و زالمە.

قامچی لێدان لە (بانە)، ئەو هەر پێشە ی رۆژانەبوو. سامانیکی زۆری تیا زەوت دەکرا. پار زستان، لێرە شۆرشیک بەرپابوو، وتیان هۆیکە ی ئەم کارە توندوتیرانە بوون.

(بانە) شارێکی پیس و قیزەو نە. لەو ئاستەدایە شایستە ی ئەو نەبێ ناوی بنیتی (شار)^(۱). حالیشی لەو گوندانە چاکتر نییە، که پیاواندا تێپەر بووین، ئەو نەبێ که لەوان بلاوترە. (خانوە) کەش، یان قەلاکەش لەسەر گردیکی توورە کەرێژ دروستکرا بوو. هەر بە راستیش ناوی (بانە) هی ناوچە کە یە، ئەگینا شارە کە ناوی (بەرۆژە - Berozeh) یە، بەلام بلاو نییە. جوولە کە یەکی زۆریش تیایدا نیشتەجێن.

۸ ی ئەیلول

ئەم بە یانییە مووساخانی حاکمی (سەردەشت) سەردانی کردم. بە درێژی باسی ئینگلیزەکانی (تەوریز) ی کرد. ئەو هەشی جیتی دلخۆشی و شادیی بوو، ئەو بوو که هەموو لایەک بە باشی باسی هەلسوکەوتی رۆلەکانی ولاتە کە میان دەکرد.

سەر لە ئێوارە (والی) سەردانی کردم، که لە پێشەییەو سەربازەکانی و لەدوایشەو ژمارە یەکی زۆری سوارە دەریشتن. بەلام رێکدرنە کە یان ئەو سام و شکۆ یە نەبوو، که تورک هەییەتی، بە لکو توێژالێکی ماتی و داتە پیویی ئێرانیا نە ی بە سەرەو بوو، بە تاییە تیش ئەگەر ژمارە کە یان زۆری. جلوبەرگەکانی (خان) لەوانە ی دوینی ساکارتەر

(۱) دەلێن (سەقز) لەو بەربنتر و پێشکەوتوو ترە.

بوون، چونکه جلیکی جوړی ئەستووری لەوانە ی لە بەردا بوو، که دەرویشەکان لە بەری دەکەن. سەربازان لە بەر چادەر کەدا سلاوی سەربازانە یان بە چەک بۆ کرد و تیپی موسیقا کەش بە تەپل و موسیقا، سروودی شاهانە یان بۆ لێدا. خانی سەردەشت و هەردوو سولتانی (بانە) و (سەقز) یی لە گەلدا بوون. هەندێ چەکی نیشاندان و پرسێ که ئاخۆ ئینگلیزی، یان فەرەنسا یین و نرخیان چەندە و لەم بابەتە پرسپارانە. وتیشی گوایه (شا) ی ئێران گفتی داوەتێ سێ تویی بیابان و دەستە یەک توپچی شێ، بۆ فیترکردنی کۆمەلێک لەوانە ی لای خۆی بداتی. هەروەها وتی: منیش وا دەکەم خۆم فیترکەم و دەمبێنیت وەک توپچیەکانی ئینگلیز بوومە تە توپچیەکی زۆر باش، ئە ی لە (سەنە) قولیپەکانی کۆشکە کە تە نەبێنی؟ توپیک هۆ... لەوێ دادەنێم و هەندێ گامیش و مەرش لەو شاخانە ی ئەو بەرەو دەدەنێم، ئەوسا دەبێنیت رۆژانە چەندیان لێدەکوژم.

ئێستا ئێتر هەلۆیستی دۆستانە تر بوو. قسەکردنیش لە گەلیا، هەرچەندە لە پروی زانیاریشەو زۆر بە کەلک نەبوو، بەلام بێ زۆر لەخۆکردن و ئاسایی بوو. پاشان لای بۆلای مووساخان کردووە و بە کوردی پیتی وت: (بەخوا یە ئەم پیاو وای کردووە خۆش بوو). دوا ی پیتی وت: (حەز لە براهیە تیم دەکەیت؟ شتیکی باشە، پیاو هاو پیتی دەوڵە مەندی وەک منی هەبێت). ئێتر باسی کتیبخانە کەم هاتە پێشەو و عومەر ئاغا زرنگانە هەلە کە ی قۆستەو و ئاگاداری کرد که دەمەوێت دانە یەک لە کتیبی بە ناوبانگی میژووی کوردستانم چنگ بکەوێ، که ناوی (میژووی کوردان) ە. لێرەدا گەیشتە ئەو پەری گەشکە و وتی: (میژووی کوردانت ئەو؟ سا بەخوا چنگت دەکەوێ)، چەند سالتیک بوو، بەردەوام لە هەولێ پەیدا کردنی ئەم کتیبە دا بووم. ئەم کتیبە ش ئەو دی دەهینا پیاو هەر لە بەر خاتری چنگ کەوتنی، (سەنە) ی بۆ بگریته بەر^(۲). لەو هەش دەچوو بەم دوا ییە حالێکی ئایینی بۆ هاتبێ، بۆیە دەستی بەزیکر و وێرد خویندن و تەسبیحات کرد. وتیشی نیازی حەجی (مەککە) ی هە یە. پاشان پرسپاری وەختی لە ئامادە بووان کرد، که وەلامیان دایەو، پارچە یەک تریاکی بچکۆلە ی دەر هینا و کلۆ یەک شەکریشی بە دوا دا هەلدا و دەستکرا بە قەننە کێشانیکی زۆر. باسی ئەو مە بۆ کرد که سبەینی نیازی سەفەر م هە یە. ئەویش تکی لێکردم بێخەمە دووسە ی، تا دووبارە دیدە نیم بکاتەو.

(۲) میستەر ریچ توانی دانە یەک لە میژووی کوردی چنگ بکەوێ، بەلام لە یادم نییە لای کێ دەستی کەوت. ئەو دانە یەش ئێستا لە گەل سەر جەمی کتیبخانە تاییە تیپە کە ی که تاییە تە بە کتیبخانە ی خۆرەلات، لە مۆزەخانە ی بەریتانیا یە - خاریج. تیپینی: مەبەست لەو میژووە، شەرەفنامە ی میر شەرەفخانە ی بەدلیسییە. بڕوانە پەرەوێزی (۱) لاپەرە دوازدە ی پێشە کبیە کە ی (محمّد علي عوني) لەو چاپەیدا، که (فرج الله زكي الکردي) بلاوی کردۆتەو، چاپی قاهیرە، ع.

له سهعات چواردا هاته لام و تا نزیک بانگی شیوان لام مایه وه. پاشان مۆله تی خواست و به نه زاکهت و رهوشتیکی زۆره وه رۆیشت. سواری ئەسپێک، یان بارگیڕتیکی گه وه ببوو، سه رتایای به مه خمه ل داپۆشرا بوو. هه رکه لایشی به لای ده ستویته ونده کانیا ده کرده وه، یان به کێکی ده دواند، ئەوان داده چله کین و ئەبله ق ده بوون.

٩ ئه یلول

ئهمرۆ ده بوايه سه ردانی والی بکه م و مۆله تی لێ بخوازم. پێشتر داوام لێکردبوو خۆی کاتییکم بۆ دیاری بکات، چونکه ئەوه نده ی پێوه نده ی به منه وه به ییت، هه موو کاتییکم بۆ من وه ک به که. ئەویش وه لامی دامه وه که ئاگادارم ده کاته وه.

به درێژایی رۆژی ئهمرۆ، هه ر له به یانییه وه، بۆ به کلا کردنه وه ی حسابی (بانه ی) به سه ره برد. چاوی سێ پیاوماقوولی ئەم به شه ی میرنشینه که ی ده ره ینا و ئافره ت و که چه کانیا نیشی له گه ل کۆمه لێک خه لکی تر دا ئاواره ی (سنه) کردن. کاروانیکی درێژی ئەو ئافره ت و که چانه مان دین، که میر ئاواره ی کردن، به سه ر ولاخه وه ئەو ده شته یان ده بری و هه ندی یاساوولی سه ر به (خان) یش به سواری، له نێوان ئافره ته کاندای پێیان ده کرد. رۆژی ئهمرۆ ئەمه کرده وه ی (خان) بووه. به لام بۆ به خته وه ری تا نه گه یشته یه ته سه عات یازده ش ده ستی پێنه ده کرد. تا زیاتریش ده نگویاسه کانیمان ببیستایه، زیاتر رقمان له درنده یه تی و مله ورپییه که ی ده بووه وه.

دوا ی نیوه رۆ بۆ سه ردانی گوندییک چوو بوو، که پێشتر رووتی کردبوونه وه، که چی پیش رۆیشتنی هه والیکی بۆ ناردبووم، ده لێ ئهمرۆی به هه ندی کاروباره وه به سه ر بردوه، که نه ییتوانیوه ده ستبه رداریان بێت و تکه اش ده کات که سه به ینی سه ردانی بکه م و له وێوه مالاوایی له یه کتر ده خوازین و ئیتر ئەو به رتیه کدا ده روات و منیش به رتیه کی تر دا. ئەم دوا که وتنه ش زۆر بێزاری کردم، بۆیه نوێنه رتیکم ناره لای تا داوا ی لێبووردنی لێ بکه م که ناتوانم سه به ینی دوا بکه وم. به لام ئەو جیگایه ی جیه یشتیبوو، تا دره نگانیکی شه ویش نه ده گه رایه وه.

له یازده دا چومه سه ر جیگه که م، به لام هه ر تاوێک ئارامم گرت، تا بان نۆکه ره هات، که له هه مان کاتدا بان هۆبه ش بوو، ئاگاداری کردم، فرمانی پێکراوه به په له چاده رکان بپێچیته وه. سه رم له م توندوتیژییه له په ره زۆر سوړما. بۆیه من و عومه رئاغا که هه واله که ی گه یاندبوو، هه رچه ندمان ده کرد نه مان ده زانی چۆن هه واله که لێک به دینه وه! به لام به یارمدا

چاده رکان کۆنه که نه وه، مه گه ر هێزتیکی له وه ی خۆمان گه وره تر، به زۆر پێمان کۆیکاته وه. له به رئه وه ئەگه رچی شه ویش دره نگ بوو، به لام داوام له عومه رئاغا کرد سواریت و بچیته شار، تا سوړاخێ ئەم هه واله سه یره بکات، بزانی چیه. عومه رئاغاش داواکه می گرت هه ستۆ و دوا ی نیو سه عات مه لاکه ی (میرزاکه ی) - فه قی قادر - گه رایه وه (به ینی خۆمان بێت پیاویتیکی یه که جار چاکه) بۆته وه ی ئاگادارم بکاته وه، که شته که هه له یه که بووه و میرزاکانی ش لێی پاراونه ته وه، که نه یگه یه نی به (خان). بان نۆکه ره که ش له رزی لێ نیشتبوو ده یوت ئەگه ر (خان) شته که بزانی، هه ردوو چاوی هه لده کوولی.

عومه رئاغاش ئاگاداری کردم که نه ییتوانیوه والی ببینی. له به رئه وه، وای به چاک ده زانی له شار بێت، بۆته وه ی ولاخه کان به ییتی (که ده بوايه والی بۆمانی په یدا بکات، چونکه به یی فرمانی ئەو په یدا نه ده کرا) تابتوانین سه به ینی به یانی به زوویی رێ بکه وین. چاکیشم کرد که له مه سه له که بێده نگ بووم، چونکه سه یرم کرد هیچ سووکایه تی پێکردنیکی ده ست هه لبه ستی تبا نییه. بۆشم ده رکه وت که ببی و نه بی، فرمانه که به سه رخۆشی و له کاتی مه ست بوونیکی زۆر دا ده رکراوه، چونکه والی، جگه له به نگ کیشانی ش، (مه ی) یه کی زۆریش ده خواته وه، له به رئه وه زۆر ئاسانه له م کاته دا بیه ییتی به رچاوت، که ده بیته چ درنده یه کی زیانبه خش. ئەم رووداوه ناخۆشه، تا دوا ی نیوه شه وه خه ی لێ زړاندم^(٣).

١٠ ئه یلول

له گه ل شه فه قدا هه لسا ی، به لام ولاخه کاغان نه یینی. عومه رئاغاش له شار گه رایه وه وه، ئاگاداری کردم که ولاخه کان به رتیه ون، به لام نوێان له و کاروانه گل دراونه ته وه که له به غداوه هاتوو و لێره وه به ره و ولاتی (که ره ج) تیده په ری، ئەو کاروانه ی که دوینی خۆم له و باجه زیاده یه رزگارم کرد، که ده یانویست دووئه وه نده ی لێ وه ربگر، له گه ل هه ندی داخوازی تری گرندا، که ده ستویته ونده کانی (خان) لێیان داوا ده کرد.

نانی به یانیمان ئاسایی بۆ ئاماده ده کرا، دوا ی نانخواردن کیسه دار - بان نۆکه ره که ی خان و عه بدوللا به گ ئاگاداریان کردم که (خان) ده یه وئ سه ردانم بکات و مالاوایی لێ

(٣) دوینی شه و، مه یته ره که ی لام (حسین) ی به سزمان مرد. له و کاته وه که یه که سه ر له (سنه) ده رچوو بووین و نه خۆشی زۆری بۆ بردبوو، خۆی دا بووه ده ست ناو می دی. لاوکی چاک بوو. هه سه نیش که یه کێک بوو له چادر هه لده رکان، ئەویش له گوندییکدا مرد. ناچاریش بووم هه ر له و گونده ببینیژم. مه یته رتیکی تریش له سلیمانی مرد.

بخوازی. تووړه بووم و پټم وتن ولاخه کانی کاروانه کم ناوئ (تو ولاخانه ی نارديوومنه وه بڼ خاونه کانیان و دوايېش دلنیا بووم له جټبه جټکردنی فرمانه که) و به تهنیا دهرؤم و که لویه له کانیس له جټی خوږان جټ دهیلم و ناشمه وئ دیده نی (خان) یش بکه م. له سهرئه مه عه بدوللا بهگ و هندی دهرتوپتوهدی (خان) دهستبه جټ سواربون و به غار بڼ شار چوونه وه، به لام خاونه ی ولاخه کان، له گهل ولاخه کانی، که له وکاته دا بڼ هواره که مان هینا بوویان، لام مایه وه. کیسه دار (بان نوکه ریش) بڼ رازی کردنم به په له نانه که ی داینی، هرچه نده له تووړه نه بووم، چونکه توه پیاوټکی چاک و خزمه تگوزار بوو.

عومه رئاغاش سی، یان چوار ولاخی ناماده کرد، که له ملاوله ولا کوی کردبوونه وه. باری کردن و له گهل ټیان رویش، به لام پیش هه موو شتیک هه گبه کانی من و قیبله نماکه ی بارکرد. کومه له که شمان هه رتوفرتیان بوو. پاش توه ی کاروانی باروینه قورسه که رویش، که توانیمان باریان بکه ی.

ریچ خانم و میستر (بهل) یش سواربون و یه ک دوو نه خوشیان له دهسته که ی من له گهلدا چوون، له گهل پیاوټکی خیله کی له دهسته که ی عومه رئاغا، که متمانه ی پیده کرا و ناموزاشی بوو، تفهنگه که ی منیشی درایه و شمشیر پانه که ی منیشی به شتویه کی پیکه نیناوی به قایش و کیتانه بریقه داره که یه وه خسته سهرشان، که پټی بووه سهرکرده ی کاروانه که و بهم قیافه یه وه بڼ توه دهشیا سهرکرده یه تی کومه لټیک رټگر و چه ته بکات.

نیو سه عات دوا ی رویشنی کاروانه که، عه بدوللا بهگ به په له گه راپه وه، تا ناگادارم بکاته وه، که ئیستا (والی) له خه وه ستاوه و هه والی توه ی بیستوه که له بهر دست نه که وتنی ولاخ، سه فهره که م دواکه وتوه، فرمانی کردوه ته سپه که ی خویم بڼ بیتن. زوریش مه به سستی که شتیک و اوووی نه دای، نیگه رانی کردیم. تکاشم لیده کات به دم رټوه، که به شاردا تیپه ر دهیم، لای لاده م و قاوه یه کی له گهلدا بخومه وه و به لایشیه وه ده بیته مایه ی شهره ف، ته گهر وه که به لگه ی لټ رازی بوونی، بارگیریک یه رغه ی لټ قبول بکه م. له بهرئه وه پاش توه ی هندی پاره م به سهر توه چاو برسیانه دا به شیه وه، که ته نگیان پټ هه لچنیسبووم و به وه رازی نه ده بوون که دابوومنی، سواربووم و بڼ مالواوی لټکردنی (خان) روومکرده شار. سه یرم کرد سهرقالتی توه یه نامه یه که به میرزایه کی دهنوسی، توه یش خو ی به ده مدا دابو له بهر دم (خان) دا، توه ی دهنوسی، که (خان) چی پټ بلټی، کوتومت وای بنوسی. که من دلنیا بووم ته گهر بیانیه شتایه میرزا خو ی توه

شتانه ی بنوسیایه، که خان پټی دهوت، به شتویه کی تر دهنوسی (۴).

خان، زور به جوانی و نه زاکه توه، به پټی شتیه سه یره که ی خو ی، پیشوازی کردم. دوو ربینیک ی بچکوله و کیفه که ی دهره ټنا بوو، له بهر ده میا بوو وتی توه دیاری سه روک وه یرانی شایه، بوی ناردوه و دوا ی لټکردم سه یری پټیکه م و پرسپاری نرخه که یشی کرد. سه ری له وه سورما بوو، که بوی تهم دوو ربینه ش وهک دوو ربینه گه وره کان، تارمایی به رجه سته ناکات. پاشان وتی مادام توه ته قه لایه یان له دروستکردنیا داوه، ده بویه به نه اندازه ی توه هیزی نریک کردنه وه یه ی، به رجه سته یشی بکرده یه. سولتانی بانه (نورئه للا) هاته ژووره وه و له دووره دانیش. خانیش پټی ناساند و وتی: یاخشی ئوغلان (واته کورپکی باشه). تهم کوره باشه ش ریشیک ی رهش و پری پتیه بوو، درټزاییه که ی پټیه که ده بوو، به تاشکراش ترس و له رزی له ستایش کاره که ی پتیه دیاربوو - و گوندیک ی پټیه خشیه. واته به (خان) ی به خشیه. «تهم گونده ی که له م دوا ییه دا، خان زه وتی کردبوو و ده یه وئ کوشیک ی تیا دروست بکات، له وه ی (خه سره وئاوا) چاکتر بټ و خه لک له مووسل و حه لټب و قاهره وه بانگ بڼ دیتنی بکات». ئیتر سینییه شیرینیان هټنا و والی پرسپاری توه ی لټکردم، حه ز له چ دیاربیه که ده کم، تا بومی بنیریت. وه لام دایه وه که توه کتیه ی به لټنی دامټ بڼ داتی، ده بیته به نرخترینی هه موو دیاربیه کان. توه یش دلنیا ی کردم که ده مه خاونه ی و وتی له بهرئه وه ش که هه رگیز له ژیانیا دروی نه کردوه، دانی پیاده نیت که دوو دانه ی هیه، به لام ده یه وئ به راوردیان بکات و به هه موو دلنیا ییه وه دانه یه کیانم له گهل ته ته ریکدا له (سنه) وه بڼ دهنی، به مه رج له بریتی توه چند پاکه تیک ی بارووتی بده می. پرسپاره که ی دووباره کرده وه، که حه ز له چ جوړه دیاربیه که ده کم و هه دووپاتی ده کرده وه، که روانیم هه ر پټ داده گری، پټم وت زور زور سوپاسگو دهیم، ته گهر هه ر کتیبټی، پټی وای به لامه وه چاک ده بی، توه بومی بنیریت. وه لامه کم رازی نه کرد و پټی داگرت، که ده بی هه ر کتیبټیک ده ستنیشان بکه م، منیش پټم وت که گه رامه وه بڼ ولاتی خو م له وئ چاو ده گټرم، بزائم چیم پټوبسته، توه سا ناگاداری ده که مه وه. وه لامی دامه وه که توه کاته توه یش ئالوگورټیکم له گهلدا دروست ده کات.

واته: توه هه رچی بویت، بومی بنوسیټ و بوی بنیرم و منیش هه روا بکه م.

(۴) له خو ره لاتدا شتیه ی نویسن، له گهل شتیه ی قسه کردندا زور جیاوازه. وایاره مه به سستی (ریچ) لټره دا توه یه که ته گهر (خان) پوخته ی توه ی پټوبسته بنوسریت، بڼ میرزای بگټرټیه وه، میرزا دیتوانی به شتویه کی جیاوازه، له شتویه که ی (خان) ده ری برټی-خاریچ.

دواى ئەوئى سەعاتىك لای مامەو، ماللاواییم لیکرد. ئیتر هەستا و دەستى گۆشى، گەلى وشەى خۆشەاتن و میوان نەوازی دەرپى و بەتکاوه داواى لیکردم پیتی بلتیم که ناخۆلیی رازیم. هەر ئەمړۆ (خان) بەرپى گەرانەوئى خۆیدا بۆ (سنه) گەراپەو. ئەمەش دەبیتە مایەى خۆشیی دانیشتوانی ئەم ناوچانە.

سەعات دوازدە و نیو له (بانە) دەرچوین. پاش ئەوئى پروو و باکووری خۆرئاوا دەشتەکەمان برى، چوینە ناو دۆلیکی تەنگەبەرەو، که شاخی بە بەروو داپۆشراو دەوریان داو. بەم جۆرە تا یک و چل و پینج دەقیقە ریمان کرد. پاشان سەرکەوتینە سەر زنجیرە زوورگتیک، که دەبوونە سنوور بۆ رینگاکە. له دوو دا گەشتینە گوندی (سووتروە - Swearwea) ی^(۵) بچووک و پیس، که بەسەر دۆلەکەمانەو بو. ئیتر لێرە هەستمان کرد بەشیکى تەواومان له قۆناغى ئەمړۆمان بریو، چونکه درەنگ بەرپکەوتبوین.

ئەمړۆ (نۆبەت) یەکە سەردانی زۆریەى کۆمەلەکەمانی کردەو. عەبدوللا بەگ دەبوايه تا ئیترە یاوهریم بکات، بەلام بۆئەوئى پاشماوئى شتەکانى ترمان بۆ بنیترى و ئەو ولاخدارە بەسزمانەش بە سەلامەتێ ئازاد بکات، که من پاراستم، بەچاکمان زانى هەر له (بانە) ماللاوایی لى بکەم، که بەراستى تاقە پیاویک بوو نیگەرەن بۆ جیتهیشتنى، کورپیکى چاک و خزمەتگوزار و رۆح سووک بوو.

کورپیکى لاو، له (بانە) وە تا ئەم گوندە، بە تەنیشت ئەسپەکەمەو رپى دەکرد، هەوالی ئیشەکەیم لى پرسى، وتى پیتلاودروو. حەزم کرد بزانم سالانە چەند بەدەولەت دەدات، وەلامى دامەو که هەر پازدە رۆژ جارێک (قەنێک) دەدات، بەلام ئەوئەتەى (خان) هاتۆتە (بانە) وە، بنەمالەکەیان (پینج) قەنى داو. لەبەرئەوئى خەریکن له برسا بمرن، چونکه ئیشەکەى داهاشیکى ئەوتۆى نییه، تا باجیکى ئەوئەندە بدات.

١١ ئەیلول

دوینى شەو، هەندى دز هاتنە سەرمان و له شتەکانى من: دوو زینى زیوچن و هەندى چەکی زیوکاریان دزیو. هەرکە ئاگاداریان کردم، عەلى ئاغا (که له دەستەکەى خۆم بوو - له گەل فەقى قادر، که له دەستەکەى عومەرئاغا بوو) ناردمن بۆلاى (ئەمانوللاخان)، تا

(۵) راستییهکەى (سووتراو - یان - ناوا SORAWA) یە. واتە ئەو گوندەى ئاوەکەى سووترو - ع.

ئاگادارى بکەنەو و دزەکان بدۆزنەو و شتە دزراوەکانیشمان بۆ بنیترنەو^(*).

له حەوت و نیو دا له (سووتراوا) دەرچوین و پاش ئەوئى چوینە سەر رینگاکەى دوینیمان، تا نۆ، له دۆلەکەو پروو و باکووری خۆرەلات ریمان کرد. ئیتر له دۆلەکە دا گەشتینە کوێرە شیوتیک، پاشان له رینگاکە لاماندا و له نۆ و نیو دا گەشتینە گوندی (نوێژگە)، که بە لاپالى شاخیکەو بوو، له باکوورەو دەبووئە سنوور بۆ شیوئەکە. رینگاکەى ئەمړۆمان بەلاى زۆرەو تەختەلانى و پر له دارودرەخت بوو، که زۆریەیان دارى بەروو و هەرمى کتوبله (کرۆسک) بوون. زەویش کەوئە و گەچۆراوى بوو. هیتاش هەر له ناوچەى (بانە) دا بووین، بۆیە ئەگەر شتیک بە شتیکى ترەو بەیاد بێتەو، ئەوا ئەم ناوچەیه بە (دز) بەناوبانگە. هەرچەندە ئەو ولاخانەى له (بانە) پەیدامان کردبوون، ماندووش نەبوون (که زۆریەیان بارگىربوون)، بەلام چونکه لەنیوان (نوێژگە) و (مەرۆی) دا گوندیکى تر نەبوو، که نیوانیان چوار سەعاتە، بۆیە نەمانتوانی له (نوێژگە) ^(۶) زیاتر برۆین. ئەحمەد بەگى کوێخای گوندەکە - سەرنجى رانەدەکیشا و شەرانیى دیاربوو. ئەم بەیانیبەش پیتان وتین که نایەوئى ولاخمان بۆ پەیدا بکات و رینگاشمان نادات ئەوانەش که پیمانە، بەکاریان بەپین، و تبووشى ئەم فرمانەى له سولتانى (بانە) وە وەرگرتو.

ئەمەش وا پیتەچو زۆر دوور نەبى، چونکه لەو نامەیه دا که لای سولتانەو بۆم هاتبوو (ئەو سولتانەى هەقم بوو له پروو داوى تریشدا له هەلسوکەوتى رازى نەبم) وادیار بوو بەلاى ئەو پیاو دا دایشکیتنى، که گومانى زۆرمان هەبوو له سەرئەوئى پیتەندى به دزەکانەو هەبى.

تیا ماوین و نەماندەزانى چى بکەین، چونکه (ئەمانوللاخان) سەفەرى کردو و واش پیتەچو تاقە دەسلاتییک که دەتوانین پششى پى ببەستین بۆ هاوکارى کردمان دۆى خراپەى ئەم کوێخایە، پششى ئەوئى زیاتر دەگرت وەک هى ئیمە. گوندەکەش له جیگەیهکى

(*) وادیارە ئەم دزى کردنە له (ریچ) زۆر دلگىرى کردبیت. چونکه بەدەم ئەو پشکینە وردەو که لەم چەند سالەى دوايیدا، لەناو ئەرشیفى بەلگەنامەى قاجاریدا له گەراندام، چەند بەلگەنامەیهکى دەولەتێ بەریتانیام دینەو، تاییەتن بە گازندەى ئینگلستان، له دەولەتێ ئیتران (ئەمانوللاخانى والى سنه)، بۆ دۆزینەو و گێرانەوئى کەرەسە دزراوەکانى (ریچ)... لەم بارەیهو بۆ زیاتر زانیاریى بنواړه: (میرزا صالح، غلامحسین - اسناد رسمى در روابط سیاسى ایران با انگلیس و روس و عثمانى - جلد یکم - ص ۱۱۴ - نشر تاریخ ایران، مرکز پخش: انتشارات خوارزمى - چاپ اول ۱۳۶۵ ش) - م.

(۶) نوێژگە: به مانای ئەو جیگەیهى نوێژى لێدەکرئى و به فارسىش (نمازگاہ). له کوردیدا نوێژیش هەر بەمانای (نوێژ) و وا دیارە له وشەى (نماز) ی فارسىیهو وەرگیرا بى.

قایدا بو، سی چل تفهنگ به دهستیش خریبونه وه، کۆمه له کهی ئیمهش خۆبان له خۆباندا کهم بوون و هه مووشیان سواره بوون و نه خوشی په کی خستبوون. له بهرئه وه نه مانده توانی بهرنگاری تهنگانه ببینه وه... لێردها له وه په شیمان بوومه وه که نه ده بوو سه ربا زه کان (سوپاییه کان) بۆ سلیمانی بنیترمه وه، چونکه هه ربوونیان له گه لماندا مایه ی ئه وه بوو هه موو شتیکی بێته وه دۆخی جارانی خۆی...

دوای راویژکردن له گه ل عومه رئاغادا، که بۆ ئهم داروباره کتوپره چی بکهین، بریارماندا هه رچۆنی بێت پێ بکهین و خۆمان بکه یه نینه بابانه کان و که لویه ل و چادره کان له دوای خۆمانه وه به جی به یلێن و کۆمه لێک چه کداری (شینکی - خیلێکی ئازای شاخاوی بوو، له نزیکمانه وه بوون له سنووری ناوچه ی بابان) دا بنێرن بۆ رزگارکردنی که لویه له کان. ئیتر هاوسه ره کهم به پارێزگاری میسته ر (بهل) و محمه د رهزا چاوه ش و هه ندی نوکه ر، که هه موویان سواره ی چه کداربوون، ناوچه که ی به جیه یشت. من و عومه رئاغاش خۆمان دواخست، بۆ ئه وه ی ناگاداری نه خوشه کان بکهین و به ره له ستی هه ر هێرشیک بکهین که بکریته سه رمان. وا دیاربوو ئه وه هه لۆیسته ی ئیمه و راویژه که مان، به دلی ئهمه د به گ نه بوو، بۆیه به په له هات و وتی ئاماده یه چه ند گویدرێژمان بویت، بمانداتی و پێکه ووتین و دوای ده رده سه ربیه کی زۆر و دواکه و تنیکی درێژ و سوێندخواردنی ئه وان و هه ره شه ی ئیمه لێیان، و لاخه کان ئاماده کران. ئیمه ش باروبنه مان بارکرد و نه خوشه کاغان سوارکرد و پێش ئه وه ی خۆمان ببزوين. ده ستمان به هه موویانه وه نا و تا ماوه یه کی رێگاش به ریمان کردن، به لām به له به رچاو گرتنی هه لسوکه وتی ئه مان و به و شتانه شدا که له کاتی رۆیشتنماندا، لێیان روویدا، عومه رئاغا سلی ئه وه ی هه بوو له رێگادا هه لکوته سه رمان. بێگومان ئیمه ش ئاماده ی به ره له ستیی بووین و منیش هه ستم ده کرد متمانه ی ته واهه توانای خۆمان بۆ رووبه روو بوونه و یان هه یه، چونکه سواره ی چاک و چه کداربوون و خوشمان به چاکترین شێوه رێکخستبوو، بۆ ئه وه ی به و په ری تواناوه پارێزگاری باروبنه و نه خوش و په که که وته کاغان بکهین. ئه و خۆ رێکخستنه ی خوشمان هه ر پاراست، تا به سه لامه تی سنوورمان بری.

وا دیاربوو کوێخاکه ی (نوێژگه) وای به چاک زانیبوو ده ست نه هێنیه ته ریمان و له ناوچه که ی ده رچین و زیانمان پێنه گه یه نی، چونکه ئیتر دوای ئه وه هێچ شوێنه واریکی خۆی و ده سته و کۆمه له که یان نه دی^(۷).

(۷) سولتانی (بانه)، ئهمه د به گی سه رۆکی گوندی (نوێژگه) ی به گیرایی بۆ سلیمانی بۆ نارد، تا چ سزایه کم به لاوه چاک بێت، به رامبه ری بیکه م، که بێگومان لێی خوش بووم و ناردمه وه.

له هه وت و نیودا رۆیشتین و له سه رخۆ روومانکرده وه ئه و رێگایه ی دوتنی ده سته ردار ی بووین و له هه شتدا گه یشتینه وه سه ری. دوای تاوی سه رمان کرد به زه ویه کی چاکتردا هه لده گه رپین. نزاره داربه روویه کی گه وره و داره رمی کتویه و داری تری تیا بوو، له شێوه ی گوێژدا بوو. به ده م رپوه دوو جار له سه ر ئه و شاخه هه لۆیسته مان کرد، که پیایدا سه رده که و تین و ناوی (بێ لوو) بوو، که میکیش رووی ده کرده باکووری باشوور، به لām به رزبوونه وه ی شاخه که، له ده شتی (بانه) وه له سه رخۆ بوو، به راده یه ک که له ملایه وه هێچ نیشانه یه کی ئه وه ی پتوه نه بوو شاخ بێت. که میکیش لای چه پمانه وه کتوی (سوورکه ئو - Soorkeo)^(۸) به خۆی و لاپاله لێژه کانیه وه به رزبووه وه و رووی ده کرده باشووری خۆره له لات و ئه مسه ری نزیکیشی لیمانه وه ئاوی (بانه) و چه می تر، دا برداری کردبوو، ئاشکراشه که به شیکه له و زنجیره یی پیشتر به سه ریا تیه پین و وه ک پێشم وابی هه ر ئه و کتویه که بۆ (ئهمه د کولان) ده بوو سنوور و له کاتی تیه پینماندا له سلیمانییه وه بۆ ئهمه د کولان، به و رپیه دا که ناوی (تاریله ر)^(۹) بوو، بریمان.

دوای ئه وه ی له سه ر کتوی (بێ لوو) هه ساینه وه و و لاخه کانیشمان تاقت کردن، له ده و نیودا ده ستمان به رۆیشتن کرده وه. که ده رۆیشتین وه ک ئه وه وابوو له ناو یه ک زه ربای شاخدا بین، که له راست و چه پمانه وه ده وریان دا بووین، هه ندیکیان به هیلێکی راست کشابوون و هه ندیکێ تریان دا برداری و تیکچرژاو بوون و پیاو سه ری له دروستکردنی هیلکاریاندا ده رنه ده کرد. له وه ش ده چوو زه و ی به ته له به رد و گه چۆر و به رده ته سستی دا پۆشرا بی.

دوای تاوی گه یشتینه سه ر ترۆپکه که ی، به شوێر بوونه وه شمان پیایدا چوینه سنووری ناوچه ی بابانه وه. دیمه نه که ی تا بلیی دلگیربوو. شوێر بوونه وه ی رێگا که یه که سه ر ده چوه سه ر دۆلێکی ته نگه به ر، که بنی دیار نه بوو پاشان زه ویه که له و به ره وه دوو باره بۆ ئاستیک به رزده بووه وه، له وه ی لای ئیمه به رزتر بوو، دوو ترۆپکی له و بلندتریش به سه ربیه وه بوون^(۱۰) زینۆبه کیان له نیواندا بوو، ئه وه ی لای باکووریان، که له (سویر ئاوا) وه دیبوومان شێوه ی زۆر سه یر دروست ببوو، دیمه نی و لا ته که ش ره نگین بوو. زنجیره چیاکان و هه لکه و تیشیان زۆر جوان دا برداری ببوون، رهنگی زالی خاکیش، سووریکێ تیربوو، که رهنگی مسین و سه وزی تیری تیکه ل ببوون. هاتنه خواره وه مان به لاپالی ئه و

(۸) راستیه که ی (سوورکێو - SOR - KEW) ه، واته کتویه سوور - ع.

(۹) راستیه که ی (تاریه ر) ه، که ئیستا وای پێده لێن - ع.

(۱۰) ئهم دوو لوتکه یه ده که نه ناوچه ی (سیوهیل) ده.

کټوانه‌ی چه‌م و شيو دايډرېبون و خه‌رنده‌ی تيا دروستکردبون، دوو سه‌عاتی خاياند، که هه‌ر به‌ناو دارستاني جوانداوو، مه‌گه‌ر له هه‌ندې ماوه‌ی زور کورتدا نه‌بې، شوربونونه‌وشمان زور لټرېوو، پټگاکه‌ش وه‌ک پياو چاوه‌روانی ده‌کرد، که به‌ناو زه‌وييه‌کی شاخاوی ئاوه‌ها دابې، يه‌کجار وا خوش نه‌وو. بټگومان ته‌و جياوازييه‌ش که له نيوان ئيران و (کوردهستاناندا) لټره به‌دی ده‌کړې، ته‌گه‌ر پياو به‌وردی سه‌رنج بدات له هيچ شويټيکی تر ئاوا به‌ئاشکرا نابيړن. ته‌وه‌ی لټره ده‌بيسين ته‌نانه‌ت خاکه‌که‌ش له سروشت و له ره‌نگدا گوړاوه. رواله‌تی هه‌موو شتيک بريتي بو له رواله‌تی مه‌زنيی و جوانيی. دواي نيو سه‌عاتی تر گه‌يشتینه پټده‌شته‌که و له چه‌می (به‌رؤژه - يان - بانه) مان دا، که چند چه‌ميکی تر له‌و کټوانه‌وه ده‌هاتنه‌خواري تټکه‌لی ده‌بون. ته‌م چه‌مه که له باکووره‌وه که‌ميک رووه‌و خوړئاوا ده‌هات و له ژوور ئاوی (قه‌لاچالان)^(۱۱) وه ده‌رژايه (ئالتون سو) وه، ده‌بوو سنوور بو ئيران و تورکيا.

که هه‌ستم کرد له خاکی ده‌رده‌سهری و ده‌رؤزه‌کاران پرزگارم بووه و گه‌يشتوومه‌ته‌وه ولاټی ميواندريټيی راسته‌قینه، دلخوشييه‌کی مه‌زن دايگرتم. هه‌روه‌ها هه‌ستم کرد گه‌رابطمه‌وه مالي خوم... سه‌رکه‌وتينه سه‌ر به‌رژاييه‌که‌ی به‌رامبه‌رمان و به‌لاپاله‌کانيا هه‌لگه‌راين. چند چينه به‌ردټکمان بينين، ته‌ستوراييان دوو گړی، يان سي گړی ده‌بون و له‌و گوي خه‌رنده‌انه بوون، که ئاوه‌رؤ دروستی کردبون، به‌لام ته‌ونده سه‌ير لول و به‌يه‌کدا ئالابون، ده‌توت پارچه خشلی زاخاودراوی دابر دايره و له‌سه‌ر شيوه‌ی کوډ دروستکراوه.

له‌يه‌ک و چل و پټنج ده‌قيقه‌دا گه‌يشتینه گوندي (مه‌روي) له ناوچه‌ی (ئالان). ئيتر لټره کوردي راسته‌قینه پټسوازييان لټکردين. بوم هه‌يه لټره بلټيم ئيستا چاوه‌رې ده‌که‌م بحه‌سيتمه‌وه...

گونه‌که له جيگه‌يه‌کی جواندا به‌لاپالي شاخيکه‌وه‌يه و به جيگايه‌که‌وه‌يه، زور له چه‌مه‌که‌وه به‌رز نييه، له‌وبه‌ريشييه‌وه کټوی (بې لو) مان ده‌دی، که رووه‌و باکوور و که‌ميکيش به‌لاي خوړئاوا د کسابوو. له‌ويو چالټيک (خه‌رنديکی لټري) به‌رده‌لانی رووته‌ن هه‌بوو، پټي ده‌وترا (بری) و پياو له‌و ده‌لاقه و که‌ليني ته‌و خه‌رنده‌وه سه‌رووی گونه‌که‌ی ده‌بيني، که ديمه‌نيکی به‌رده‌لانی زور جوانتر بوو، شاخه‌که له‌پشت که‌لټنه‌که‌وه به‌رزتريش ده‌بووه‌وه. شاری (بې تووش) يش له‌ژير کټوه‌که‌دا ده‌بينرا، که ده‌که‌وته باکووری

(۱۱) ناوی (قالاچالان) له نزيک (شينک) ده‌رژيټه (ئالتون سو) وه.

خوړه‌لات و سي سه‌عاته رټيه‌ک ده‌بوو، نه‌ک له‌به‌ر دووری ماوه‌که، به‌لکو له‌به‌ر ناخوشي پټگه‌که. رووبه‌رووی شاخه‌که و به‌رامبه‌ر (بې تووش) يش ناوچه‌ی (پشده‌ر) هه‌بوو. لای خوړئاوی ئيمه‌شه‌وه زنجيره چيايه‌ک هه‌يه، پټي ده‌وتري (کوړکوړ)، که له‌وه ده‌چټ بلکټه‌وه به‌و شاخه‌ی ئيستا باسم کرد. له‌و ته‌نيشته‌يشييه‌وه که له ئيمه‌وه نزيکه، گوندي (شينک) هه‌يه، که پټنج سه‌عاته رټيه‌ک ده‌بي. (گه‌لاله) ش له نزيک (شينک) ه، که لای راست، واته لای باکووره‌ويه. هه‌روه‌ها (مه‌رگه) ش ده‌که‌ويته شانی ته‌وديوي زنجيره‌که‌وه، که رووباريک له (بيټوين) جياي ده‌کاته‌وه و ده سه‌عاته رټيه‌ک دوور ده‌بي.

له ئاقاری (مه‌روي) وه تووتنيکی زور ده‌کړې، که ئيستا گوندنشينه‌کان به به‌نييه‌وه ده‌که‌ن بو وشک‌کردن. هه‌ر بو تاقيرک‌رنه‌وه تووتنه‌که‌م کټشا، هه‌ستم کرد مام ناوه‌ندييه. له‌م ناوچانه ماشيکی زور ده‌کړې و مه‌زرا سه‌وزه‌کانيشی ديمه‌نيکی جوانيان هه‌يه. له نيوان ته‌م کټوانه‌دا گژوگياي کټويش، به‌تاييه‌تی له‌م ناوچانه‌دا زورن، که وه‌ک نه‌خش به‌سه‌ر رووی زه‌وييه‌وه‌ن.

۱۳ ی نه‌يلول

له حه‌وتدا ده‌ستمان به‌رؤيشتن کرده‌وه و يه‌کسه‌ر به‌ کټوه‌که‌دا هه‌لگه‌راين، رووه‌و ترؤپکه شيوه سه‌يره‌که، که باسمان کرد و ناوی (گمو Gmo) يه. له‌م کټوانه‌دا کانياويکی زور هه‌يه، جوتياران زوربه‌يان بو جوگه لټه‌لگرتن به‌کاری دټين، که پټچاوپټچ به‌ ده‌وری کټوه‌که‌دا ده‌يان هيټن، بوته‌وه‌ی له‌هه‌ر شوټي پټويستيان پټي هه‌بي، ئاويژه‌ی پټبکه‌ن.

له هه‌شت و چاره‌کدا گه‌يشتینه گوندي (ديري) ی جوان، که دارستانيک له جوانترين سپيدار، که تا ئيستا دټيم، دايوشيبوو، لقويوي درټر و سيبه‌ری زوريان هه‌بوو، باخ و ره‌ز له هه‌موولايه‌کی کټوه‌که‌وه ده‌وری گونه‌که‌يان دابوو. ره‌زيش به‌سه‌ر زور جيگه و دره‌ختدا هه‌لزنابوو، که پيايدا شورېبونوه‌وه، يان له دره‌ختيکه‌وه بو دره‌ختيکی تر په‌لی هاويشتبوو، وه‌ک پرچی گوډ و ته‌گريجه‌ی لق و پوپ. له لاپاله‌کانی کټوه‌که‌شه‌وه کانياويکی زور هه‌لده‌قولټين و به‌سه‌ر ره‌گی دره‌ختدا تيپه‌ر ده‌بون و ده‌بون ته‌اگه‌ی بچووک بچووک، ئيتر جيا له خوړي ئاو، گوټمان له هيچی تر نه‌بوو.

هه‌ر وا ئاسان نييه، پياو به ناوچه‌يه‌کی ئاوه‌ها دلگيردا تيپه‌ري و نه‌وه‌ستي و تيتر له ديتني نه‌خوات. بوټه‌ من و عومه‌ر ئاغا دابه‌زين و له نزيک جوگه‌يه‌کی بچووک چويينه ژير سيبه‌ری دارگوټزه‌که‌وه. ئيتر گوندنشينه‌کانيش ده‌ستبه‌جی خوړاكيکیان له هه‌نگوينی شانه

و کهری تازه و دۆ و هه‌لووژ و ترئ هینایه بـه‌رده‌مان. تا نو و ده ده‌قیقه لیڤه ماینه‌وه، پاشان به نابه‌دلی جیگا جوانه‌که‌مان جیه‌یشت و له نزیکه‌ی نیو سه‌عاتیکدا، که هیشتا ههر سه‌رده‌که‌وتین، گه‌یشتینه بلندترین به‌رزایی، که دیمه‌نیکی به‌شان و شکۆی هه‌بوو، چونکه کانیاویکی زۆر، له زه‌وییه‌وه هه‌لده‌قوئی و به‌شیکی ئاوه‌که‌ی به‌لای باکووردا، پرووه ئاوی (بروز) ده‌چوو ئاوی به‌شه‌که‌ی تربش ده‌رویش و که‌می‌ک له‌ولاتره‌وه ده‌رژایه ئاوی (شینک) هوه، هه‌رچه‌نده دره‌ختمان نه‌دی، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی ئاوی زۆر بوو، زه‌وی سه‌وز ده‌کرده‌وه. ئهم شوینه‌ش به (هه‌زار کانیاو) ده‌ناسرا. لیڤه‌دا گه‌یشتینه به‌رزترین شوینی رینگاکه‌مان، به‌لام (گمۆ - Gmo) و هه‌ردوو لووتکه‌که‌ی، که پرووته‌ن و به‌رده‌لانی بوون، ئاستیان له‌وه‌ی ئیمه به‌رزتربوو. ماوه‌یه‌ک رویشتین و هیشتا دوو لووتکه‌که هه‌ر به‌سه‌رماندا ده‌یان‌پوانی. نه‌ده‌کرا رینگایه‌کی له‌مه چاکتر بگرینه‌به‌ر، که به‌هۆیه‌وه بتوانم بیریکی راسته‌قینه دربارهی زنجیره چیاکان و له‌یه‌کتردانه‌وه‌یان گه‌لله‌ بکه‌م.

(سوورکیو) که‌وتیوه هاوته‌ریبی رینگاکه‌مان و وه‌ک پیشتربش پروام و ابوو، کیوی (قزلجه)، یان (تاریه‌ر) ی پیکده‌هینا، که ئیمه‌ی پیا تپه‌ر ده‌بین و له‌گه‌لیا لیک ده‌داته‌وه و کیوی (کورپه‌کاژاو) یش ده‌که‌وینه‌ پشته‌وه، یان باشووری ئهم کیویه‌وه، که که‌می‌ک پرووه باشووری خوهره‌لات به‌ره‌و تاریه‌ر ده‌کشێ. له‌و زه‌وییه‌شدا که ناوبه‌ناو شاخی شه‌قار شه‌قاری تیا به، هه‌ردوو زنجیره‌که، به‌به‌رزای لیمه‌وه دیارن. ئیتر گوند و شوینه سه‌وزه‌کان، یان به‌ته‌ختایی لاپالی کیویه‌کانه‌وه‌ن، یان هه‌ندێ جاری تر له لیژاییه‌کانیدان، که به‌هه‌موویان جیاوازییه‌کی دیمه‌ن جوان پیک دین. هه‌ر سه‌د یارده‌یه‌ک ده‌رویشتین و تووشی کانیه‌کی سارد ده‌بووین، ئه‌گه‌ر لیت بخواردایه‌ته‌وه، دانه‌کانتی ده‌ته‌زاند. زه‌ویش په‌نگی‌کی مسینی په‌نگ گۆردی هه‌بوو. رینگاکه‌ش وه‌ک ئاسایی، دره‌خت دایپۆشیبوو، هه‌رچه‌نده فشه‌ل و به‌رده‌لانی‌ش بوو، به‌لام وه‌ک تووله‌پتی ناو شاخ، خراپ نه‌بوو.

دوای تاوێ نالی ئه‌سه‌په‌که‌م که‌وت و ئیتر تا ئه‌سه‌په‌که‌م نال نه‌که‌مه‌وه. نه‌ده‌کرا به‌و رینگا به‌رده‌لانییه‌دا، به‌و سه‌ر و لاخه‌ قورسه‌وه‌ی وه‌ک ئه‌سه‌په‌که‌مه‌وه ری بکه‌م. ئه‌وه‌نده‌ش نه‌ده‌بوو که مۆله‌تی ناله‌نده‌که‌مان دابوو، سه‌ردانی ده‌سگیرانه‌که‌ی بکات، که له‌ گوندیکی نزیکه‌ی ئهم ناوه‌ بوو، سوورمان کرد و کۆمه‌لیک دیاریمان پۆ ئهم دیده‌نییه‌ خوشه‌ نارد. ئیتر عومه‌رئاغا که‌ره‌سه‌ی پیتیستی نالکرده‌وه‌ی په‌یدا کرد و خوێ به‌ده‌ستی خوێ ئه‌سه‌په‌که‌ی نالکرده‌وه و وتی ئه‌و سه‌ربازهم به‌پوولیک ناوێت، ئه‌گه‌ر نه‌توانی ئه‌سه‌په‌که‌ی خوێ نال

بکاته‌وه. ئهم نالکرده‌وه‌یه‌ ماوه‌یه‌ک دوای خستین و تا نه‌بووه سه‌عات دوو، نه‌مانتوانی بگه‌ینه‌ گوندی (که‌ناروێ)، له‌ ناوچه‌ی (سیوه‌یل) (۱۲).

۱۴ ی ئه‌یلول

دوینی شه‌و، له‌ سلیمانییه‌وه ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ گزیر و پیاوه‌کانی عومه‌رئاغا، گه‌یشتنه لای. ئاگاداری کردم که نزیکه‌ی تا چل نوکه‌ری ده‌بی‌ت و سی و چواریکیان نه‌بی‌ت، ئیتر هه‌موویان خزمی خوین. وتیشی پیتی باش نییه‌ نوکه‌ریکی شاربی و لادیتی بیانه، بگریته‌ خۆی. هه‌روه‌ها وتی: (ئه‌وانه زۆر پیته‌وه ناووسین، له‌ ته‌نگانه‌شدا له‌گه‌لتا نامینه‌وه. به‌لام خیل‌ه‌کی به‌پیچه‌وانه‌ی ئه‌مانه‌وه‌ن و ئه‌گه‌ر خیل و هۆزه‌که‌ی خویشی نه‌بن، زۆر پابه‌ندت ده‌بن و برسی‌تی و تینۆتی و هه‌ژاری و ماندوو‌بوون و مه‌ترسیی، لیانت جیا ناکاته‌وه. زۆریشم پی خوشبوو، که له‌ پیاوه‌کانی عومه‌رئاغا بیست، نه‌خۆشه‌کانی کۆمه‌له‌که‌مان، له‌ سلیمانی چاک بوونه‌ته‌وه له‌ شه‌ش و نیودا سواری ئه‌سه‌په‌کاغان بوینه‌وه و رویشتین. سه‌متی ریکردنه‌که‌شمان پرووه باشوور بوو. به‌ شیویکدا شوپروینه‌وه، تا بن دامینی (سه‌رسیر). پاشان له‌ شیوه‌که‌ لاماندا و پاشماوه‌ی ئه‌و زنجیره‌یه‌مان بری، که ده‌لکایه‌وه به‌ شاخی (سه‌رسیر) و دوینی لیماندا بوو. دوایی پۆ سه‌ر چه‌می (سیوه‌یل) (۱۳) دا‌گه‌راین، که له‌ لاپاله‌کانی (سه‌رسیر) هوه ده‌هاته‌ خواره‌وه و پاشان که‌می‌ک به‌لای باکووردا پۆ خوړتاو لای ده‌کرده‌وه و لای (ماوه‌ت) دا ده‌یدایه‌وه له‌ چه‌می (قه‌لاچالان) و ئه‌وسا هه‌ردوو چه‌مه‌که‌ پروویان ده‌کرده (ئالتوون - کۆپری). ئاوه‌که‌ی له‌و شوینه‌ی ئیمه‌ی لی په‌رینه‌وه، تا چهند هه‌نگاوێ ده‌گه‌یشتنه ئه‌ژنۆی و لاخ و دواتر ته‌نک ده‌بووه‌وه. پانتاییه‌که‌ی نزیکه‌ی دوازه‌، یان یازده یارده‌ ده‌بوو، به‌لام شوین پرته‌وه‌که‌ی زۆر له‌وه پانتربوو. زۆرجاریش له‌ زستاندا بواری نادات، مه‌گه‌ر به‌ که‌له‌ک.

لیڤه زه‌وی هه‌مووی گله‌سپی بوو. به‌ره‌و ده‌شتی (شارباژێ) شوپروینه‌وه و دوای تاوێ توانیمان کیوی (گودرون)ی دۆستی دیرینه‌مان، له‌ شاخی (گۆڤه‌)، جیا‌بکه‌ینه‌وه، که پرووته‌ن و به‌پال یه‌که‌وه، تا چاوپری ده‌کرد، وه‌ک وارشیکی قولپیدار، هه‌لده‌کشا.

ئیس‌تا له‌ خاکیکدا بووین، ته‌مۆخ و گاشه‌به‌ردی زۆر تیا‌بوو، دره‌ختیش که‌م ببووه‌وه،

(۱۲) شاخی (سه‌رسیر) به‌ته‌واوی که‌وتیوه‌وه لای خوارووی ئیمه‌وه، که نزیک میلیک لیمان دوورده‌بوو. رینگای ئه‌م‌روشان به‌لا‌پاله‌کانی زنجیره‌ی کیوی (سیوه‌یل) دابوو.

(۱۳) پروواری (سیوه‌یل) له‌ چه‌می (قزلجه و بیستان) پیکدێ و به‌دامینی لاپاله‌کانی (سه‌رسیر)ی سه‌روودا دیت.

یان هەر نەسابوو، لە هەندێ جێگا دا نەبێ. لە نۆ چارەکیک کەمدا شوێنەوه ناو دۆلێکی تەنگەبەر، کە چەمی (قەلاچولان)^(۱۴) دروستی کردبوو، ئیتر تا (قەلاچولان) رێمان کرد، کە پایتەختی کۆنی ئەم بەشە کوردستان بوو. شارەکە لەم تەنگەبەرییەدا دروستکرا. وایارە کورد حەز لەم جێگە چال و نەدیوانە دەکات، تا شار و گوندی تێدا دروست بکەن - شارەکە هیچ شوێنەواریکی نەسابوو، لە هەندێ کۆلیتی پیسی ئەو گوندنشیانە زیاتر، کە لەم جێگایە نیشتەجێن (لە سلیمان ئاوا، یان سلیمان ئاباد) دابەزین کە شوێنەواری باخچەیهکی دەستنێژی. لە (سلیمان بەبە) ی باپیری بەناوبانگی بابانەکان بوو. ئەم دۆلە بەمیوهی چاک و بەتایبەتیش بەترێ و شووتی بەناوبانگە، کە هەمووی بۆ سلیمانی دەچێ.

لەشەش و دە دەقیقەدا دەستمان بەرۆشتن کردەوه. گەشکە و شادی دایگرتبوون، پیانەکانمان کە دیانزانی دواي سەعاتیکی تر، دەگەینە سلیمانی. من خۆشم هەستم بە گەشکەیهک دەکرد، وەک چۆن پیانە هەست دەکات دەچیتەوه مالی خۆی. هەر بەراستییش ئەو نەزاکەت و میواننەوازییە جوانە کە لە سلیمانی لەگەڵماندا کرابوو، لەو هۆ گەورانە بوون، کە وا هەست دەکەم نیشتمانی دوو هەمینە.

رێگا کەشمان دواي دۆلەکە، یان دواي چالایی پێرەوی پروباری (قەلاچولان)، ورده ورده هەر سەر دەکەوت و تەنگەبەریکی دەهاتەبەر. کە سیلاو دریبووی و ئیستا وشک ببوو. خاکی هەلەوێو و تەمۆخە کەیشی بەجۆرێ بەسەرێ کەدا لوول دابوو، وەک ئاسەواریکی کۆنینه، بەملاولادا بلای کردبوو. ^(۱۵)

لە حەوت و نیودا گەیشتیانە چالاییەکانی بەردەمی شاخی (ئەزمی). دواي تاوی بە کورتترین بەشیدا، بە رێگایەکی زۆر باریکدا بەپێچ و گەوه و بەلاپالێ شاخە کەدا سەرکەوتین، بێتەوهی بەرەو خوارێ کەمان بێتەرێ. لە هەشتدا گەیشتیانە سەر ترۆپکە کە، پاش ئەوهی پێنج دەقیقە پرووهو باشوور هەر بە ترۆپکە کەیدا رێمان کرد، دەستمان

(۱۴) پروباری (قەلاچولان)، هەر پروباری (تان کوزی) یە. پروانە پەرانیژەکانی ژمارە ۴ و ۵ و ۶ - ی بەشی شەشەم - کە بە سەمتی (دۆلەدرێژ) کۆدەبێتەوه و بەنیوان کێوکانی (کۆرە کاژاو) دا تێپەر دەبێ و پانایی پێرەوی (قەلاچولان) نزیکە نیو میل دەبێ. ئاوەکەیشی لەم بەشەدا نزمە، چونکە بۆ مەزرای شووتی و کێلگە تر بەکار دەهێنرێ. لە بەرامبەر شاری (قەلاچولان) یشدا ئاوی (جون کۆرە) ی تێدەرێژێ، کە لە (سروچک) دوه شوێنەبێتەوه. پروباری (قەلاچولان) لە زستان و بەهاردا زۆر دەبێ و زۆرجاریش هەموو پێرەو کە پی دەبێ. کەمێکیش لەولاترەوه، بەلای پێرەو کەیهوه، پردێکی لە لقوێپی بیی، لەسەر دروستکراوه، کە لەسەر ستونی بەردین دانراوه. پار زستان ئاو بەردبووی.

(۱۵) ئەمۆ بەدەم ریکردنەوه (گلەسپی) م بێنی.

بەهاتنەخوارەوه کرد. لە سەرەتادا هاتنەخوارەوه کەمان ناخۆش نەبوو، بەلام دواي ئەوه ئیتر رێگا کە بەلێواری هەزار بەهەزارێکەوهبوو، بەتایبەتی لە جێگایە کەدا، کە چاک نەکراوو، لە ناوەراستی نووکی بەردێکی گەورە دەرچوو. ئیتر ناچار بوین هەموومان لە ئەسپەکانمان دابەزین و خۆمان لەسەر دەست بەسەریدا تێپەرین و ئەسپەکانیشمان لەسەر خو و هیمن، رێی خۆیان کردەوه و هاتن. لێرەش بەسەلامەتی پرگارانمان بوو. لە هەشت و نیودا گەیشتیانە دامێنە سەرەکییە کە خوارەوه. هیشتاش سەمتی رۆیشتنە کەمان هەر پرووهو باشوور بوو، دیوێکە تریشی لە بانێکی بەشەش پێکھاتبوو، کە بە هاوتەریبی یەکتەر درێژ بوونەوه... لە هەشت و پەنج دەقیقەدا لە چالێکی ئەو بانەوه، چوینە ناو شیوی سلیمانییەوه، کە لە نۆدا گەیشتیانە، سەمتی شارەکش وا دەکەوتەوه (کە ۲۰ پلە) پروو لە باشووری خۆرئاوا بکات. لە دەدا گەیشتیانەوه بەر چادرگە کەمان لە باخچە کە (پاشا) دا، لە (چوارباخ) ^(۱۶).

بەمجۆرە گەشتە کەم تەواو کرد، کە ئەگەر چیش بەلای نەخۆشەکانی لای منەوه زۆر خوش نەبوو، بەلام سوپاس بۆ خوا، کە لەوه کەمتر ماندوو بووین، لەوهی چاودەرێ دەکرا، ئەگەر ئەوانە لەبەر چا و بگیری، کە (نۆبەتی) مان تووش هات و هەلکەوتی لەش و لاری بەغدادییەکانیش بەرگەي ئەو سەختییەیان نەدەگرت و دەترسان و هەمووشیان ئەوانە بوون کە کارگوزار و کاربەدەستانی کۆمەلە کەمیان پێکدەهێنا...

گەشتە کەش کەلکیکی زۆری هەبوو، چونکە سەردانی گرینگترین و سەیرترین پارچەي کوردستانم کرد و دانسقەترین ئەو جێگایانەم بینین، کە پیش من نەناسرابوون، ئەو شوێنە ی رێی تێناچێ گەشتوهرێکی تر، بەم نزیکانە سەردانیان بکات. ئەو رێگایانەش کە زۆر بەیان بەرێکەوت، یان لە ئەنجامی بریارانی ئەو ساتوکاتەدا گرتمەبەر. بۆ بەختەوه ریش هەموویان لەو رێگایانە بوون کە بەهۆیانەوه توانیم بیرێکی گشتی، لەسەر ولاتە کە گەلەلە بکەم و هەر هەمان ئەو رێگایانەش بوون کە ئەگەر پێشتر زانیاریم دەربارەي بەرنامەیهکی گشتی تێکرایان هەبایە، دەمبێست پروو پێویان بکەم.

(۱۶) ئیستا بۆتە گەرێکیک، لە گەرێ کەکانی سلیمانی - ع.